

Adventes Vēstis

2010. gada februāris, #02 (168)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
JAUKTĀS
ĢIMENES UN
DIEVA PLĀNS

ĢIMEŅU
NOMETNES
GAIDĀS

VESELĪBA:
KOFEĪNA
IETEKME UZ
VESELĪBU

SVĒTRUNA:
SVĒTĀ GARA
DARBS MŪSOS

INTERVIJA:
ĀRIJA UN JĀNIS
TIVUMI - KOPĀ
JAU 37 GADUS

Latvijas ziņas	4
Ārzemju ziņas	7
Tēma	8
Intervija	12
Veselība	14
Vārds mācītājam	16
Bērniem	18
Jauniešiem	20
Statistika	22
Citu konfesiju ziņas	23

Mīlestības vadīti

Tā ir sanācis, ka šī žurnāla galvenais temats ir par attiecībām ģimenē, par grūtībām, lai arī ne tikai grūtībām, kas rodas tādēļ, ka dzīvesbiedriem ir dažādas reliģiskās pārliecības. Tā ir realitāte, kurā dzīvo daudzas mums zināmas un tuvas ģimenes. Katrai šādai ģimenei ir SAVS stāsts, problēmas, bet arī prieki un skaisti kopīgie brīži. Tomēr gribas cerēt, ka visām – gan šīm, gan vienas konfesionālās pārliecības mūsu lasītāju ģimenēm – ir viena kopīga īpašība – tā ir mīlestība, kura ir attiecību pamatā. Un tā gan nāk tikai un vienīgi no Dieva, jo „Dievs ir mīlestība”. (1Jņ. 4:8)

Februāris ir mēnesis, kad visā pasaulē, arī Latvijā plaši tiek svinēta Valentīna diena – 13. februārī. Tad tiek rādītas mīlas filmas, dāvinātas jaukas dāvanīņas, teikti īpaši mīļvārdi. Un tas ir jauki! Bet vēl jaukāk būtu, ja mēs savās ģimenēs, ar saviem mīļajiem būtu mīlestības pilni gan vārdos, gan darbos visas 365 dienas gadā. „Mīlestība ir lēnprātīga, mīlestība ir laipna, tā neskauž, mīlestība nelielās, tā nav uzpūtīga.” (1Kor. 13:4) „Mīlestība apklāj visu, tā tic visu, tā cer visu, tā panes visu.” (1Kor. 13:7) Šādu bezgalīgi skaistu vārdu par mīlestību Bībelē ir daudz, un tas ir vēl viens iemesls kopā lasīt Bībeli un lūgt Dievam svētīt jūsu attiecības!

*Tatjana Tomsone
„Adventes Vēstu” galvenā redaktore*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:

Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Liene LIEPIŅA
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Ģirts Rozners

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Labā grāmata!

Ļoti priecājos par grāmatu, kuru Ernests ieteica „Adventes Vēstīs” decembra numurā. Runa ir par „Kalpi vai draugi”, kas atrodama internetā. Es to sāku lasīt, un mani tā ļoti uzrunāja. Daudzas lietas, kas rakstītas, ir jau zināmas un it kā daudz dzirdētas. Bet autors ļauj uz attiecībām ar Dievu palūkoties ar svaigu skatu. Tagad manas sarunas ar Dievu ir daudz dziļākas, saturīgākas un sagādā īpašu prieku. Iesaku ikkatram, kam ir internets, izlasīt šo grāmatu. Es arī lūgtu draudžu vadību izdot šo grāmatu drukātā formā.

Alvils no Rīgas

Kalpi/draugi

Ernesta un Viestura vēstuli (AV 12/2009) ierosinātas domas.

Mūsu ģimenē Dievs devis divus mīļus bērnus, kuru vajadzībām labprātīgi (dažkārt ar lielu piespiešanos, neesmu ideāls) kalpoju – tieši, vienlaikus simboliski, turklāt mana lielākā cerība ir, ka man izaugs divi uzticami un sirsnīgi draugi. Kalpi man nav vajadzīgi, jo mūsu visu Tēvs, būdams Visaugstākais, uzņēmis kalpot manām un jūsu vajadzībām (Lk. 22:27). Velkot paralēles ar bērnu audzināšanu: netraucēsim mūsu labo Tēvu Viņa grūtajā Kalpa darbā, atbalstīsim Viņu kā draugi.

Ieskatījos arī Viestura un Ernesta kopīgi norādītajā Jāņa 15. nodaļā, kur aiz 14. panta „jūs esat mani draugi, ja jūs darāt, ko es jums pavēlu” doma turpinājumā paskaidrota 17. pantā: “Tā ir mana pavēle, lai jūs mīlētu cits citu.”

Ceru, ka piekritīsiet: pavēlēt mīlēt neuzņemtos neviens domājošs cilvēks, par Dievu nemaz nerunājot. Šķiet, ka Jēzus izmanto šo formu kā dzejnieks, lai pievērstu uzmanību divu vārdu “draugi” un “mīlēt” neizsakāmajam svarīgumam.

Kristības. Ar ūdens kristību uz grēku nožēlu un no Dieva nākušo Svētā Gara kristību cilvēks pievienojas Dievam personīgi, nevis kādai organizācijai vai baznīcai. Ticības apliecība un noteikumi ir organizatoriska vajadzība baznīcā, Dievam ir vajadzīga sirds nostāja, kura Viņam vien redzama. Mana pieredze pirms 15 gadiem: dzinulis bija draudzē pārlieku bieži skandētais: “Ko tu atbildēsi Jēzum, kāpēc neesi kristījies, ja Viņš atnāk rīt?” Tā nebija manas sirds atsaukšanās Dievam.

Domāju, ka Dievs, ja vajadzīgs, ļaujās pārbaudīties un kļūst izzināms garākā laika posmā, kamēr cilvēks labprātīgi gatavs piedāvāt savu draudzību Dievam, jā, kādreiz varbūt bez mums izlasāma “laulību līguma”.

*Draudzīgā cieņā un solidaritātē ar Ernestu un Viesturu
Kaspars no Rīgas V draudzes*

Piedzimšana – nomiršana

Jēzus nav piedzimis Ziemassvētkos. Bībele par to nerunā. Viņš bija atnācis, bet Viņš ir no pasaules iesākuma. Manuprāt, Jēzus arī nenomira. Tikai viņu nonāvēja mani grēki. Viņam bija žēl, ka es eju bojā. Mani vajadzēja dziedināt no neziņas, ticības trūkuma, no bezpalīdzības. Lai es un tu varētu kļūt par dzīviem Viņa sekotājiem, būdami gatavi mīlestībā ziedot sevi par upuri.

Jēzus pagājušajos Ziemassvētkos nepiedzima. Tad kāpēc pasaulē šajā laikā saceļas šāds tirgus? Neļausimies pievilties, apstādinādami sevi uz vietas. Neļausim, lai dzīvais Jēzus Vārds, Viņa upura asins spēks netiek pieminēts, lai pazūd skats uz Golgātu.

Lai nesludinātu Kristus dzimšanas dienu katru gadu un nemaldinātu cits citu, tieksimies pēc mūsu siržu jaunpiedzimšanas dzīvajā Jēzū Kristū. Atļausim šo visaugstākās Mīlestības pārveidojošo pieskārienu mūsu sirdīm. Lai nekādi blakus novirzieni nespētu mūs aizkavēt uz vietas un iemidzināt nāves miegā.

Šis ir draudzes pārbaudes laiks no Dieva. Kam sekosim? Vai tam ceļam, ko Jēzus norādīja mūsu ticības dzīves sākumā? Ir otrs ceļš, kurš neizturēs pārbaudi. Neļausim sevi un draudzi apstādināt garīgā dzīves tuksneša ceļmalā bojāejai. Tālāk ejot ticībā, raudzīsimies uz Golgātā mirstošo Jēzu un sekosim Viņa pēdās dziļā pazemībā. Jēzus dēļ.

Mīlestībā, Laimiņa, Liepājas draudze.

Sludinājumi

• Dievs ir svētijis Salacas draudzi ar jauku dievnamu. Iestājoties ekonomiskajai krīzei mūsu valstī, esam konstatējuši, ka daudzi draudzes locekļi bezdarba dēļ vai arī mācību dēļ dodas prom no Salacgrīvas. Draudzē ir radusies vajadzība.

Meklējam kādu brāli vai māsu, vai pāri mūsu draudzēs, kas vēlētos dzīvot mūsu dievnamā un veikt šī dievnama uzturēšanas, kurināšanas un citus darbus. Par līguma nosacījumiem vienosimies personīgi. Lūdzam interesēties, zvanot Jānim – 28348946, vai rakstīt uz e-pastu: salacgrivasdraudze@inbox.lv

Salacas draudzes padome.

• Lūzdu atsaukties cilvēkus, kuri varētu piedāvāt dzīvesvietu un iztiku 40 gadīgam vīrietim. Vīrietis pret piedāvāto palīdzību ir gatavs strādāt dažādos saimniecības darbos. Interesēties pa telefonu: 26340454 – Nalda

Lūgšanu maratons

Sākot ar 30. janvāri, Rīgas 1. draudzes locekļi vienojas īpašā lūgšanā. Pazeļojoties Dieva priekšā un pārmeļējot savas sirdis, pēc garīgas atmodas alkstošie ik dienas 40 dienu garumā pulcēsies dievnamā, lai lūgtu pēc Gara spēka uzvarošanai un auglīgai kristieša dzīvei.

Es pats, mana draudze un cilvēki man līdzās. Par katru no šīm tēmām tiek lūgts atsevišķi, sadaloties pa pāriem, tādējādi aizlūdzot arī vienam par otru. Šādi aizlūdzot, esam piedzīvojuši īpašu sadraudzību un tuvību. Lūgšanas patiesi izmaina attiecības. Starp lūgšanu brīžiem līdzdalām savus piedzīvojumus un pārrunājam aktuālākās aizlūgšanu vajadzības. Katru vakaru pulcējas vidēji 15 cilvēki. Lielākais lūdzēju skaits līdz šim ir bijis 25.

Dienas garumā ir iespēja vienoties kopīgās lūgšanās arī neklātienē šādos laikos: 6:30 – lūgšana pēc Svētā Gara svaidījuma jaunai dienai, 8:00 – lūgšana par sevi, 14:00 – lūgšana par savu draudzi, 22:00 – lūgšana par saviem tuviniekiem un draugiem. Priecāsimies par katru, kas mums pievienosies. Līdz 10. martam sanāksim pl.18:00, Baznīcas ielā 12a, 3. stāva 2. telpā (piektdienās Lielajā zālē).

Juris Karčevskis, Rīgas 1. draudze

Ko darīt sabata vakaros?

Ziemas periodā, kad piektdienās sabats sākas jau agri, mēs 7. draudzē veidojam kopīgus svētbrižus. Šajā ziemā iepazīstamies ar dievišķajiem padomiem kristīgas ģimenes veidošanā. Tēmas un iztirzājumus smeļamies no grāmatas *Adventistu māja*. Lai gan lekcijas turpināsies visu janvāri, februāri un martu, vēlos jau tagad līdzdalīt AV lasītājiem savu ieguvumu.

Protams, šādam pasākumam vajadzētu piesaistīt īpaši jauniešus, bet arī pārējiem ir ko mācīties. Izrādās, ka ģimene ir skola, kurā apgūstam debesu dzīves pamatprincipus, un kā tas ir – tuvāko mīlēt kā sevi pašu. Tās ir zinātnes visam mūžam un mūžībai. Lasot par vīra un tēva pienākumiem un stāvokli, mani ļoti pārsteidza, cik ļoti viņam jālīdzinās mūsu Pestītājam. Tā īsti sāku saprast, ko nozīmē Bībeles vārdi: „Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus ir mīlējis savu draudzi, pats nododamies viņas labā...” (Ef.5:25)

„Mātes varā ir nodota bērnu raksturu veidošana, lai tie būtu derīgi augstākai nemirstīgai dzīvei. Augstāku uzdevumu prasīt sev nevar pat eņģeļi.” (*Adventistu māja*, 231. lpp.) „Bērnu jūtīgajam prātam vienmēr jānorāda uz vajadzību būties un mīlēt Dievu. Ja viņu rīcība jālabo, tad to vajadzētu darīt tā, lai tie saprastu, ka viņus pamāca Dievs, kam nepatīk viltus, negodīga rīcība un ļauni darbi. Tā mazo bērnu prāts var tikt cieši savienots ar Dievu, ka viss, ko tie sacīs vai darīs, tiks saistīts ar Dieva godu; vēlākos gados bērni nebūs kā niedre vējā, pastāvīgi svārstoties starp tieksmēm un pienākumiem.” (233. lpp.)

Tomēr visu panākumu un labo rezultātu pamats ir personīgā priekšzīme.

„Vecāki, jūsu iespaids un priekšzīme ietekmē bērnu raksturu un likteni. Apzinoties savu lielo atbildību, tiecieties pēc līdzsvarota prāta un šķīsta rakstura, atstarojot tikai to, kas ir paties, labs un skaists.” (243. lpp.) Tas ir padoms, kas der visiem un vienmēr.

Maina Roderte, adventistu Rīgas 7. draudze.

No dzirksteles līdz liesmai...

Ir 23. janvāra rīts ar stindzinošu aukstumu - 30°C. Tomēr tas ir patīkami saulains. Rīta agrumā tiek gaidīti ciemiņi no Cēsu „Sadraudzības” draudzes. Viņi ir sagaidīti un gatavo telpas jauno Ceļa meklētāju uzņemšanai. Kārsavas bērni ir nedaudz ziņkārīgi, jo tāds notikums Kārsavas draudzītē ir pirmo reizi. Viņi cītīgi ir mācījušies Ceļa meklētāju solījumus un likumus. Tiek aizdegta lielā svece, kas simbolizē Dieva gaismas klātbūtni. Pēc tam „Sadraudzības” CM aizdedzina krāsainās sveces un iepazīstina ar katru CM klasi. Pēc brītiņa, nedaudz satraukti un pilni apņēmības, Kārsavas draudzes CM kluba „Dzirkstele” jaunieši aizdedz savas svecītes. Pieredzējušie cēsnieki uzsien kārsaviešiem CM kaklautus, un vadītāja pasniedz CM apliecības. Ciemiņi mūs iepriecina ar dziesmām, jauku noskaņojumu un prieku. CM „Sadraudzība” vadītāja Gunta Muceniece mūs visus uzrunā ar svētrunu „Riskējiet, lai dzīvotu uz šķautnes”. Šī svētruna mums māca, ka savos dzīves ceļos mums jāpaļaujas uz Dievu un jāuzticas Dievam vienmēr. Mūsu visu sirsnīgas ir pilnas ar apņemšanos, un ir liela cerība, ka no mūsu mazās „Dzirksteles” izeigsies liela Dieva liesma. Šis brīnišķīgais notikums vēl nav beidzies, jo pēc dievkalpojuma draudzīgā atmosfērā tiek pasēdēts pie pusdienu galda. Visi tuvāk iepazīstamies, pārrunājam savas nākotnes ieceres un jauki izbaudām sabata pēcpusdienu. Liels paldies visiem par šo jauko dienu!

Solvita Strelča, Kārsavas CM kluba vadītāja.

Ilona Berga
Zilākalnā

Katru vakaru, arī Skype

Lai mūsu dzīvē nostiprinātos ticība un būtu iespēja sludināt Zilākalna pagastā arī turpmāk, mūsu draudze nolēma, ka nepietiek ar kopā sanākšanu tikai sabatā.

Kopš bērnu centra pastāvēšanas mūsu kopīgās lūgšanas nav apstājušās nevienu dienu. Tā kā mums ir izveidojusies sava draudzīte, lielu lomu tajā spēlē ikvakara lūgšanas, kam jau vairākus mēnešus klāt ir nākusi mērķtiecīga Bībeles pētīšana. Lai pieaugtu gudrībā un mācītos nest vēsti citiem, svarīgi ir pamatot visu ar rakstvietām, ko mēs arī mācamies katru dienu. Ejot kopā soli pa solim, mūsu grupiņa ir augusi. Vairāki cilvēki ir pievienojušies mūsu sadraudzības brīžiem arī no citām konfesijām.

Neapšaubāmi ir skaidrs, ka kalpošanai šķēršļu nav. Tiem cilvēkiem, kuri nevar atnākt vakarā vai nu attāluma pēc vai arī citu iemeslu dēļ, ir iespēja pieslēgties ar interneta palīdzību caur skype. Priecīgus brīžus izjutām tad, kad kādus vakarus mums pieslēdzās arī no Latgales. Tas rada pārliecību, ka, dzīvojot tālu, mums tomēr ir daudz kopīga. Ir jānācās būt ģimenei jau šeit, virs zemes.

Daži brāļi un māsas labprāt padalās ar šo lūgšanu vakaru iespaidiem:

Valērijs Švecs: „Pieslēdzoties Skype tajos vakaros, kad esmu noguris pēc darba, mūsu Bībeles pētīšanu un lūgšanas dzird un piedalās tajās ne tikai mans tētis un 2 brāļi, kas ir draudzē, bet arī vēl 2 brāļi, kas nav izvēlējušies tā Kunga ceļu.”

Tamāra: „Tā kā dzīvoju Valmierā, man nav iespējas katru vakaru atrasties blakus, tāpēc izmantoju iespēju lasīt un lūgt, pieslēdzoties Skype. Šo iespēju izmanto arī mans brālis Ivans. Manai sirdij vistuvāk bija Salamana pamācības un Jēkaba vēstule, jo tajās ir ļoti daudz noderīgu lietu, kā mums, kristiešiem, vajadzētu dzīvot. Tas man lieti noder, jo esmu sapratusi, ka manā raksturā ir daudz nepilnību. Es vēlētos vairāk uzticēties Dievam, ko novēlu arī citiem.”

Sergejs Andrejevs: „Esmu uzzinājis daudz jauna, nākot uz šīm sanāksmēm. Šeit pavisam nesen Dievs pieskārs man, parādot savas neizmērojamās iespējas. Esmu iemācījies daudz jauna par Dievu, Viņa mīlestību uz mums un pacietību. Vēlos izmainīt visu savu iepiešējo dzīvesveidu, kuru esmu nodzīvojis bez Dieva, tāpat – tukšu dzīvi. Vienīgi ticība Dievam ir īstā dzīve! Novēlu visiem piedzīvot jaunu dzīvi ar Dievu, mācīties Viņa vārdu un neaizmirst, ka tas Kungs mūs mīl un vēlas redzēt mūžībā!”

Valentīna Kondusova: „Pētot Bībeli kopā ar draudzes locekļiem katru dienu, esmu atklājusi vēl tik daudzas lietas! Pa šo laiku, kad mēs sanākam kopā un detalizēti pētām Dieva vārdu, mūsu Tēvs manī atklāj vēl tik daudz nepilnību! Es jūtu, kā mainās mans raksturs, nostiprinās ticība glābšanā, vairāk redzu Dieva mīlestību. Es domāju, ka Dievs ir pietuvinājies mums ļoti tuvu. Mēs esam vairāk satuvinājušies, kā arī mācāmies pacietīgi izturēties viens pret otru diskusiju laikā, kad mūsu domas nesakrīt. Pētot Salamana pamācības, esam nonākuši pie secinājuma, ka tā ir gudrības un pacietības krātuve, kura jānēsā katram savā sirdī. Vēlos ieteikt visiem pētīt Dieva vārdu katru dienu grupiņās, nevis pa vienam, jo tas dod arī spēku lūgt par tiem, kas šaubās savā ticībā, kas ir grūtsirdīgi. Manas ticības stiprinājums ir šādi vārdi no 1Pēt. 3:11- „Lai viņš novēršas no ļauna un dara

labu, lai viņš meklē mieru un dzenas pēc tā.” Vēlos, lai manā dzīvē nebūtu mirkļu, kas nodzīvoti bez Dieva.”

Maija Lāce: „Es domāju, ka Dievs ir devis mūsu draudzītei brīnišķīgu priekšrocību, īpašu svētību vakaros

visiem sanākt, pētīt Viņa vārdu un lūgt. Jo, kā asinis organismā tiek veidotas no apēstas barības, tā arī Kristus cilvēka iekšienē tiek veidots, „ēdot” Dieva vārdu. Kristietim ir nepieciešama barības uzņemšana no Dieva vārda, kura pazīšana ir mūžīgā dzīvība. Arī 1Pēt. 2.nodaļā ir teikts: „Kārojiet kā patlaban piedzimuši bērni pēc garīgā, tīrā piena, ka jūs ar to augat un topat izglābti.” Pētot Dieva vārdu un iepazīstot Viņu tuvāk, mūsos nostiprinās ticība un vēlēšanās – „uzcelt no sevis pašiem kā dzīviem akmeņiem garīgu namu un tapt par svētu priesteru saimi, nest garīgus upurus, kas Dievam ir patīkami, caur Jēzu Kristu” (1Pēt. 2:5). Gribo novēlēt visiem – stiprināsimies Dieva vārda iepazīšanā, pieaugsim gudrībā un saglabāsim to, lai mēs nepakļuptu mūsu ceļos. Tas Kungs lai ir mūsu patvērums!”

Lai Kristus mīlestības un piedošanas gars ienes mūsu dzīves jaunā cerības pasaulē!

Ģimeņu nometne

Arī šogad tiek organizēta vasaras nometne laulātiem pāriem. Uz šī žurnāla pēdējā vāka atradīsiet aicinājumu izbrīvēt laiku un atrast iespējas piedalīties nometnē. Lai iedrošinātu un iekārdinātu, publicējam pagājušā gada nometnes dalībnieku atsauksmes un ieteikumus. Ceram, ka tas jūs pamudinās un palīdzēs izlemt!

Nometnes 2009 „Mīlestības mistērija” dalībnieku vērtējumi un atziņas:

- Ļoti pozitīvs un pamācošs pasākums. Burvīgs laiks kopā ar mīļoto cilvēku. (Guna)
- Iespēja labāk saprast vienu otru. (Harijs)
- Būtiski ir ģimenē runāt ne tikai savā, bet dzīvesdrauga mīlestības valodā. (Estere)
- Uzzināju daudz jauna ne tikai par savu otro pusīti, bet arī par sevi. Pat nevarēju iedomāties, ka man ir tik svarīgi, lai mani slavē. (Valdis)
- Ļoti pozitīvi vērtēju programmas mainīgo dinamiku – gan aktīvas nodarbības, gan pārdomu brīži. (Ieva)
- Lieliska diskusija par vīriešiem un sievietēm. Aktuāli, jo ikdienā saskaramies ar atšķirībām. (Dzintars)
- Mīlestības valodu prakse sestdienas vakarā. (Līga)
- Mīlestības iela! Ļoti patika! (Irina)
- Patika analītiskā daļa, jo dod iespēju komunicēt un izraisa pozitīvu domāšanu. (Māris)
- Šī nometne ir dāvana mūsu ģimenei. Lielisks laiks attiecību stiprināšanai kolosālā atmosfērā. Viss radīts, lai mēs kļūtu tuvāki viens otram. (Dzintars)
- Ģimenei laimi nopirkt nevar, bet to var izkopt. (Valdis)

Daži iemesli un priekšlikumi, kāpēc apmeklēt nometni pāriem:

- Kaut vai vienu reizi tādā jābūt! (Guna)
- Atrodiet laiku šādam kopīgam pasākumam. Būsiet 100% ieguvēji! (Ivo)
- Ja jūs domājat, ka ar jums viss ir kārtībā, tad jūs esat jau iebraukuši purvā. Brauciet un iepazīstiet viens otru vairāk! (Ainis)
- Īpašs veids būt kopā divatā un ar Dievu – tas palīdz izprast lietas, par kurām ikdienā nevēlamies runāt un domāt... (Nalda)
- Ja vēlaties saņemt eliksīru-koncentrātu visam gadam, izvēlieties! (Viņa)
- Uzdāvinī savai laulībai skaistu piedzīvojumu! Nežēlo naudu un laiku tam, kas jums abiem ir vissvarīgākais – jūsu attiecībām! (Dagnija)
- Īpaši svētīga nometne pāriem, kuri gatavojas precēties vai ir tikko precējušies. (Estere)
- Atliciniet laiku un līdzekļus, lai stiprinātu ģimenes saites. Mums tā bija liela svētība. (Harijs)
- Lieliska iespēja labāk izprast otru un ieraudzīt savu „otro pusīti” jaunā gaismā. (Beatrise)

Tragēdija Haiti

Lai gan kopš postošās zemestrīces Haiti jau pagājis vairāk nekā mēnesis, situācija šajā valstī ir ļoti sarežģīta. Daudzas palīdzības organizācijas, tajā skaitā adventistu organizācija ADRA, ir devušās palīgā. Tomēr palīdzības sniegšana ir ļoti apgrūtināta.

„Tas, kas citreiz aizņem dažas stundas normālos apstākļos, šeit var nozīmēt vairākas dienas,” saka ADRA’s viens no darbiniekiem Dans Vēbers. „Piemēram, ja jūs atrodat vietu, kur novietot atsūtīto palīdzību lidostā, jums ir jāatrod transports, kā nogādāt palīdzības pakas cietušajiem, turklāt jā rūpējas par drošību. Tas nozīmē, ka vienmēr nepieciešami ANO misijas karavīri, kas konvoģē preces.”

Daudzi ceļi ir nopostīti un nosprostoti. Apmēram puse no ceļiem ir slēgti. „Jūs braucat pa ceļu, kurš skaitās brīvs, bet pēkšņi uz tā ir uzslīetas simtiem teltis, jo cilvēkiem nav kur dzīvot, un viņi dzīvo uz ielas,” saka Vēbers.

Protams, galvenā problēma ir marodieri. Vienmēr jā rēķinās, ka kāda daļa no palīdzības sūtījumiem var nonākt ne tajās rokās. Viss darbs tiek koordinēts ar ANO.

ADRA un citas organizācijas palīdzības darbos iesaistījušas vietējos iedzīvotājus. Šobrīd vairāki desmiti cilvēku pārvietojas ar motocikliem un izdala dzeramo ūdeni. Vietās, kur ūdeni piegādāt nav iespējams, tiek uzstādīti neliela izmēra filtri, kas attīra pieejamo ūdeni.

Skaitļi

Tiek lēsts, ka bojā gājušo skaits ir ap 200 tūkstoši. Ir zināms par apmēram 600 adventistu nāvi. Sagrautas 115 adventistu baznīcas. Puse no tām vairs nav atjaunojamas. Apmēram 25 tūkstoši adventistu palikuši bez pajumtes. Arī universitātes kopmītnes un adventistu administrācijas ēkas nopietni cietušas. Piemēram, vienā no dievnamiem zemestrīces brīdī notika divu koru mēģinājums. Vismaz 14 koristi gājuši bojā.

Toties Adventistu skolā Haiti neviens no bērniem nav cietis. Kad sākās

zemestrīce, bērni izskrēja ārā, lai redzētu, kas tas par troksni. Bērnu ziņkārtība viņus paglāba.

Palīdzības solījumi

ADRA sniedz visiem iedzīvotājiem humanitāro palīdzību. Taču palīdzība vajadzīga arī draudzēm. Adventistu Vispasaules Baznīcas vadītājs Jans Polsens, uzstājoties TV, aicinājis adventistus visā pasaulē iesaistīties un ziedot. Viņš arī aicinājis vecākus iedvesmot viņu bērnus piedalīties palīdzības sūtīšanā. „Stāstiet saviem bērniem par to – palīdziet viņiem atklāt, ka pat šādās tragēdijās mēs dalāmies savā cilvēcībā. Mums ir atbildība.”

Palīdzība vajadzīga ne tikai cilvēkiem, bet arī baznīcu atjaunošanā. Šajās nedēļās draudzes no visas pasaules apņemas vākt ziedojumus. Jau janvāra beigās bija apsolīts vairāk nekā viens miljons dolāru. Taču ir skaidrs, ka summa būs krietni lielāka. Piemēram, Ziemeļamerikā 6.februārī visās draudzēs tika vākti ziedojumi Haiti. Paredzams, ka līdzīgas akcijas notiks arī citviet pasaulē.

Pirmā baznīca reģionā

Persijas jūras līča reģiona adventistu draudzes locekļi pulcējas vai nu draudzes locekļu mājās, vai arī īrē telpas no citām kristīgām konfesijām. Taču pilsētā, kura saucas Ras Al Khaimah, adventistiem drīz būs pašiem savs dievnams. Šajā draudzē kopumā ir ap 250 draudzes locekļus.

Apvienoto Arābu Emirātu (AAE) un Omanas Adventistu Baznīcas vadītājs Viktors Hearvuds kopā ar vietējiem draudzes locekļiem svinīgi atklāja dievnama celtniecību. Ras Al Khaimah ir viens no septiņiem AAE emirātiem. Tā vadītājs un princis Shaikh Saud Bin Saqr As Qasimi deva atļauju un apstiprināja projektu 2008.gadā. Projekta vadītājs Redži Metjū domā, ka atļautā celtniecība būs būtisks solis tālākai Baznīcas reģistrācijai un atzīšanai visā reģionā. Jo šobrīd draudzes locekļi pulcējas neregistrēti.

Ir paredzēts, ka ēka būs 3 stāvus augsta, un to uzcelš 8 mēnešu laikā. Pirmajā stāvā būs dievkalpojumu zāle ar 500 sēdvietām. Ēkā atradīsies arī Adventistu Baznīcas Persijas jūras līča reģiona administrācija. Reģions apvieno Sauda Arābiju, AAE, Kuveitu, Kataru, Bahreinu, Omānu un Jemenu. Finansiālo atbalstu celtniecībai sniedz Transeiropas divīzija, kurā ietilpst šis reģions, kā arī Vispasaules Baznīca. Paredzams, ka celtniecība izmaksās vairāk nekā 3 miljonus dolāru, plus 170 tūkstoši nepieciešami iekārtošanai un mēbelēm.

Homoseksuālisms izraisa domstarpības

Paziņojumā, ko izplatījusi Septītās dienas adventistu Vispasaules Baznīca, paustas bažas par komentāriem, kādi pēdējā laikā vēlti Adventistu Baznīcas vadībai Ugandā.

Paziņojumā apstiprināta Baznīcas nostāja, ka tā aizstāv jebkuras personas cieņu, un Baznīca neatbalsta homoseksuālistu sodīšanu, tajā skaitā apcietināšanu un pat nāves sodus. Paziņojumā arī uzsvērts, ka Ugandas parlamenta nodomi nav saskaņā ar Baznīcas izteiktajām vērtībām.

Runa ir par geju un lesbiešu stāvokli Ugandā. Valsts parlaments ierosinājis un grasās pieņemt likumprojektu, kas paredz aizliegt homoseksuālistu, kā arī apcietināt un sodīt pat ar nāvi „agresīvus homoseksuāļus”.

Vietējie mediji ziņo, ka Adventistu Baznīcas vadītājs Ugandā Džons Kakembo atbalstījis atsevišķus projekta pantus, taču ne tos, kas paredz sodīt un tiesāt. Ugandas laikraksta „Jaunā vīzija” interneta vietne ziņo, ka līdzīgu nostāju ieņem arī citi garīdznieki.

Tikmēr vairākus paziņojumus paudis Ugandas ūnijas izpilddirektors, kurš, kā var saprast, atbalsta parlamenta ieceri. Adventistu Baznīcas oficiālajā paziņojumā paustas bažas par izpilddirektora izteikumiem. Tajā teikts, ka viņa viedoklis neatspoguļo Adventistu Baznīcas oficiālo nostāju. (Adventes Vēstis savulaik ir publicējušas Baznīcas deklarāciju par viendzimuma partneru attiecībām.) Septītās dienas adventistu Baznīca joprojām uzskata, ka pret ikvienu cilvēku jāizturas ar cieņu, un ir jārespektē katra cilvēka tiesības saskaņā ar starptautiskajām cilvēktiesību deklarācijām un līgumiem.

No ziņu aģentūras ANN

Valda Reķe, Ģimenes
kalpošanas nodaļa

KAD MĪĻOTĀIS TIC UN DOMĀ CITĀDĀK

Domāju, ka visi mēs esam sastapuši vai varbūt paši esam vieni no tiem cilvēkiem, kas sākotnēji ir laimīgi precēti, laulāti Dieva un cilvēku priekšā, vienai konfesijai piederīgi, bet kuri savā laulībā ir nelaimīgi, vīlušies un dusmīgi uz sevi un savu neizdevušos dzīvi.

No otras puses, ir cilvēki, kuri ilgojas, lūdz un tic, pat dažkārt sev pārmet – cik labi būtu, ja mans vīrs (mana sieva) ticētu Dievam un mēs kopā dotos uz dievkalpojumiem.

Gan vieni, gan otri un vēl citi gadījumi rosina domāt, kā dzīvot, kā rīkoties, ja vistuvākie cilvēki, kurus mīlam visvairāk, nedomā tā, kā mēs, tic citādi vai netic nemaz, bet sirdī ir vēlēšanās, lai katrs cilvēks nonāktu arvien tuvāk Dievam. Tā ir cīņa, tās ir šaubas, tās ir pārdomas, tās ir asaras, tās ir lūgšanas un tas ir daudzreiz prieks un arī gandarījums.

„Mans dzīvesbiedrs ir neticīgs, kas nekad nemainīsies, tāpēc mūsu laulība nevar būt Dieva svētība.”

„Esmu nolēmusi šķīrties, jo mans vīrs nav kristietis.”

„Mana sieva ir neticīga, viņa dzīvo dziļi grēkos. Viņa nekad nepieņems Jēzu! Mūsu attiecībām nav nākotnes.”

Vai patiešām nedzīvojam ideālā pasaulē?

Retas ir tās Septītās dienas adventistu draudzes, domāju – īstenībā nevienas, kurās visiem visi ģimenes locekļi būtu arī vienas draudzes locekļi – piederētu vienai reliģiskai konfesijai. Zinu, ka ir ļaudis, kas to uzskata par milzīgu trūkumu, bet, ja mēs domājam garīgās dimensijās, vai tas nav viens no izaicinājumiem, no Kristus dotajiem uzdevumiem? Pārdomas rosina arī īstenība, ka dažkārt ļoti dedzīgiem draudzes locekļiem, kuri sevi sauc par misionāriem un ir gatavi doties ielās, sludināt publiskajā transportā, pašu ģimenes locekļi (ne draudzes cilvēki) uzskata viņus par „dīvainīšiem”, turklāt viņu savstarpējās attiecības nav labākās, un viņi vislabāk otru redz ejot nevis nākot.

Vairumā gadījumu misijas un evaņģelizācijas pasākumi draudzēs ir orientēti uz indivīdu nevis ģimeni, tādējādi praktiski iznāk izšķirt ģimenes. Šajā jomā ir daudz laika un vietas izaugsmei un pilnveidei. Evaņģēlija labā vēsts taču paredzēta ģimenēm, jo Svētie Raksti ir vēstījums par Dieva svētītu dzīvi ģimenē.

Reizēm cilvēki uzdod jautājumu: kādēļ mūsu mācītājs atsakās laulāt dažādu konfesiju pārstāvjus?

Uz jautājumu atbild Adventistu Latvijas draudžu savienības bīskaps Viesturs Reķis:

Vispirms jāatgādina, ka Latvijas Republikas Civillikuma 51. pantā ir skaidri norādīts: “Ja laulājamie pieder pie luterāņu, Romas katoļu, pareizticīgo, vecticībnieku, metodistu, baptistu, septītās dienas adventistu vai Mozus ticīgo (judaistu) konfesijas un vēlas salaulāties pie savas konfesijas garīdznieka, kuram ir attiecīgās konfesijas vadības atļauja, izsludināšanu izdara pēc attiecīgās konfesijas noteikumiem.” Tātad valsts likums ir paredzējis to tikai konfesionālos ietvaros.

Septītās dienas adventistu Sludinātāja Rokasgrāmata norāda, kad neieteicams laulāt. “Konsultējot pāri, kas vēlas doties laulībā, draudzes ganam jāsaskaras ar dažām svarīgām lietām, lai gan tās savā būtībā nav morāla rakstura. Tas

Ģimenes vērtības. Kuras ir vērtīgākas?

Viens no lielākajiem izaicinājumiem vecākiem, kuri nav vienai konfesijai piederīgi vai viens no viņiem nav ticīgs, ir bērnu audzināšana. Katram vecākam ir konkrētas vērtības, sociālās, morālās un reliģiskās kvalitātes, kuras viņi vēlas nodot saviem bērniem. Ja sociālās un morālās vērtības vairumā ģimeņu ir vienotas, tad atšķirības ir tieši reliģiskajās vērtībās – ticība, mīlestība uz Dievu, uzskati, cerība, Svētie Raksti, lūgšana, individuālā un kopējā Dieva slavēšana.

Ģimene ir tā platforma, kurā bērni mācās lūgt, uzticēties Dievam, pārdomas par Bībelē uzrakstīto kļūst par ikdienas daļu. Ģimenē bērni iemācās no vecākiem kā paraugiem, kā pielietot tos principus, kas viņus padarītu par labākiem cilvēkiem.

Viens no lielākajiem izaicinājumiem vecākiem, kuri nav vienai konfesijai piederīgi vai viens no viņiem nav ticīgs, ir bērnu audzināšana.

Laulībā un ģimenē, kurā ir kopējas ticības pārliecības trūkums, izraisās nopietni un bīstami strīdi un nesaskaņas. Ja reliģijas un ētikas jautājumos valda vienprātība, tad saikne starp laulātajiem un viņu bērniem veidojas harmoniska, jo pārliecība pastāv ne tikai prātos, bet arī iesniedzas praktiskajā dzīvē: kā tērēt naudu, attiecības ar citiem cilvēkiem, ēšanas paradumi, brīvā laika pavadīšana u.c.

Šie fakti un dzīves īstenība būtu ļoti jāpārdomā cilvēkiem, kuri gatavojas noslēgt laulību un veidot ģimeni, jo dažādā izpratnē par vērtībām var būt viens no šķēršļiem laimīgai ģimenes dzīvei. Protams, tā nav neveiksmes garantija, bet šie ir jautājumi, kurus jau iepriekš var paredzēt kā problēmcēloņus un kuri būtu jāņem vērā, konsultējoties ar pirmslaulību padomdevēju.

varētu būt: nesaskanīgs vecums, slikta veselība, bezatbildība finanšu jautājumos un nesavienojamas atšķirības etniskajā vai kultūras ziņā. Adventistu mācītājam nevajadzētu laulāt adventistus ar personām, kas nav adventisti. (2Kor. 6:14.15)” (298., 199. lpp.)

Šie aizrādījumi ir balstīti praksē, ka laulībai ir jābūt vienojošai un ne atšķirošai. Pastāv iespēja salaulāties Dzimsarakstu nodaļā, un tad, ja mācītājs jūt rūpes, izlūgt Dieva svētību šai izvēlei.

Citas Baznīcas šajos jautājumos ir vēl striktākas, un to pamatā ir ieinteresētība, lai draudzes locekļi savā laulības dzīvē justos pēc iespējas ērti.

Maldīgas ir domas, ka laulība, kas reģistrēta baznīcā un kuru reģistrējis mācītājs, ir stiprāka nekā tā, kas reģistrēta citur. Laulības kvalitāte nav atkarīga no vietas, kur tā reģistrēta, un personas, kas to reģistrējusi. Laulības kvalitāte ir atkarīga no cilvēku personīgajām kvalitātēm, spējas mīlēt, cienīt un vērtēt savu partneri. Tā ir atkarīga no cilvēka atbildības sajūtas.

Dieva svētība nav ierobežota.

Katra māte, sieva, sieviete, protams, vēlas, lai viņas bērnu tēvs ir arī ģimenes priesteris, tāds, kurš vada visas ģimenes garīgo dzīvi.

Ko darīt, ja šis ideālais variants nekļūst par īstenību, pat, ja abi vecāki ir vienas ticības pārstāvji? Šajos gadījumos sievietei – mātei jāuzņemas ģimenes priesteri loma, tāpat kā gadījumos, kad māte viena audzina bērnus vai vīrs bieži atrodas komandējumos, vai strādā ārvalstīs, kā tas nereti notiek. Ir jāpieliek visi spēki un pūles, lai garīgā izaugsme būtu ne tikai bērniem, bet visai ģimenei kopumā, ir ļoti stingri jānovelk robežas un jāizdala prioritātes.

Vai Dievs spēj izmainīt cilvēka gribu?

Dievs, Dieva Svētais Gars ir Tas, kurš izmaina cilvēkus. Dievs izmaina lietas. Dievs izmaina apstākļus, sakārto notikumus, lai redzētu cilvēkus ienākam Savā valstībā. Viņš vēlas redzēt dziedinātas laulības un laimīgas ģimenes.

Apustulis Pāvils, Sauls no Tarsus, bija viens no kristiešu biediem pirmā gadsimta sākumā – viņus vajāja, nomētāja ar akmeņiem, iemeta cietumos. Atrodoties ceļā uz Damasku ar dokumentiem, kas deva viņam pilnas tiesības izrēķināties ar tiem, kas ticēja Jēzum Kristum, Sauls, vēlāk Pāvils, nonāca neiedomājami negaidītā situācijā, un mēs varam lasīt lapu pēc lapas Svētajos Rakstos, kas notiek, kad Dieva Svētais Gars maina cilvēku.

Pravietis Jona un viņam uzticētā vēsts Ninivei. Jona bēga no Dieva, jo viņam nepatika tas, kas viņam bija jādara. Lasīsim Jona grāmatu! Tas ir lielisks stāsts par Dieva žēlastību. Jautājums rosās – kuru Dievam vispirms bija jāizmaina – pravieti vai ļaunos cilvēkus? Kurš ir Jona – es vai mans dzīvesdraugs? Dievs precīzi zina, ko darīt, lai ap mums atrastos cilvēki, kas mūs uzklausīs – mums vajadzīgs Dievam uzticēties.

Dievs zina, kā pievērst tava dzīvesdrauga uzmanību. Viņš zina, kā izmainīt viņa vai viņas prātu. Neļausim velnam mums iestāstīt, ka tavš vīrs/sieva ir pārāk tālu no Dieva un nekad nespēs piedzīvot izmaiņas, jo Dievam nekas nav neiespējams.

Vai pestīšana dota tikai izredzētajiem?

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis...” (Jāņa 3:16)

Dievs mīl visus cilvēkus, gan ticīgos, gan neticīgos, gan vīrus kristiešus, gan sievas ne-kristietes. Visus!

Caur cilvēku, kas Dievam uzticas, tiek svētīta visa ģimene. Dievs ir Tas, Kurš ieliek vientuļo ģimenes pavarda siltumā un drošībā.

Ir tiesības būt neapmierinātiem ar lietām, ko dara dzīvesdraugs, tīšu padošanos dažādām atkarībām vai citiem paradumiem, kas kaitē gan pašam, gan citiem ģimenes locekļiem. Necenties izmainīt sev tuvo cilvēku pats, atļauj to izdarīt Dievam! Izmaiņas sākas ar mums pašiem, ar mūsu attieksmes izmaiņu, ar uzticību Dievam.

Dievs katru vienu ir izglābis un uzticējis Savu vēsti ar zināmu mērķi un garantiju: „Tici uz Kungu Jēzu, tad tu un tavs nams tiks pestīti.” (Apustuļu darbi 16:31)

Vai šis teksts izslēdz kādu dzīvesdraugu vai kādu ģimenes locekli, kurš nav pieņēmis kristību vai apliecinājis savu ticību? Mēs nevaram, lai gan daudzkārt gribam, manipulēt vai izmainīt savus vistuvākos cilvēkus ar saviem pašu spēkiem.

Dažas sievietes (arī vīrieši) ir pārliecināti, ka tas ir viņu obligāts pienākums „atgriezt” viņu neticīgos vīrus, tos moralizējot, urdot, lūdzoties vai kā savādāk cenšoties, lai

tikai vīrs nāktu līdzī uz dievkalpojumiem. Šī uzstājīgā, paštaisnā attieksme ir tikpat uzbrūkoša un grēcīga, kā viņas vīra attālināšanās no reliģijas.

Dievs nav uzlicis atbildību „atgriezt” pie Viņa nevienu cilvēku, tai skaitā vīrus (vai sievas), un viņus pārveidot. Tas ir Svētā Gara darbs! Vīram nav vajadzīgi ieteikuma un uzlabošanas plāni, bet vīrs ilgojas pēc sievas uzmundrinājuma un viņa pieņemšanas. Tas nozīmē, ka katrai sievai vai vīram viņa dzīvesdraugs patīk tāds, kāds viņš/viņa ir. Nozīmīgi, ka ticīgā sieva pieņem viņa attieksmi pret viņas reliģiju tādu, kāda tā ir. Šie uzskati, protams, var būt dažādi, īpaši, ja ticība ir jaunieguvums.

Necenties izmainīt sev tuvo cilvēku, atļauj to izdarīt Dievam! Izmaiņas sākas ar mums pašiem, ar mūsu attieksmes izmaiņu.

Ir pietiekoši daudz gadījumu, kad tieši sievas pozitīva attieksme un nekritizējošs gars ir par iemeslu vīra interesei par reliģiju un ticību. Ja Dieva Gars ir pārveidojis cilvēku, tad citiem cilvēkiem ģimenē, īpaši laulātajam, ar kuru dalām vistuvākās attiecības, tas nepaliks nepamanāms. Cieņa, mīlestība un otra cilvēka pieņemšana ir galvenie kritēriji kopīgai sapratnei.

Kā sakārtot savu dzīvi?

„Tik katrs lai dzīvo tā, kā tas Kungs tam piešķīris viņa daļu un kā Dievs kuru ir aicinājis.” (1. Korintiešiem 7:17)

Apustulis Pāvils ticīgajiem Korintā rakstīja vēstuli, kurā skaidri norādīja, kā rīkoties, ja viens no laulātajiem vai plašākā nozīmē ģimenes locekļiem ir neticīgs. (12.-15. pants)

Neticīgais vīrs ir svētīts caur sievu!

Neticīgā sieva ir svētīta caur vīru!

Viņu bērni ir svēti!

Tādejādi varam saprast, ka tā ir misija, kalpošana – būt ticīgam laulībā vai ģimenē, kurā citi ir neticīgi. Tas ir Dieva aicinājums un Dieva uzticēta kalpošana.

Kā šī kalpošana izpaužas?

- **Dzīvesveids, kas pagodina Dievu.** Ikdienā, sīkajos pienākumos, reālajā dzīvē atspoguļojas cilvēka patiesā būtība, lai cik skaisti būtu viņa/viņas mērķi, vārdi un nodomi, dažkārt ikdiena atklāj ne visai pievilcīgu ainu un uzvedību, kas ļoti atšķiras no uzvedības svētajā dienā dievnamā, no runām un valodas tīrības.

- **Pastāvība lūgšanās.** Lūdz par savu ģimeni. Lūdz par savu dzīvesdraugu. Lūdz ar ticību un pārliecību.

- **Nesludini savam dzīvesdraugam vai ģimenes loceklim.** Bieži tas rada sacelšanos, aizslēdz cilvēku. Dzīvo dievbijīgu un svētu dzīvi sava dzīvesbiedra priekšā. Atsakies padoties pat, ja liekas, kas tas prasa pārāk daudz laika un spēkus. Pacietīgi dod Dievam laiku un izdevības rīkoties.

„Tas Kungs nevilcina savu apsolījumu, kā dažiem tas šķiet, bet ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās.” (2. Pētera 3:9)

Dievam ir plāns arī šādām ģimenēm

Mudīte Pavloviča:

Kad es izšķīros no sava vīra, kurš nebija kristietis, es domāju, ka, ja man būs vīrs, viņš noteikti būs no draudzes. Bet pēc 5 gadiem Dievs man rādīja to, ka tas, ko es esmu iedomājusies, nav Viņa plāns... Pēc 5 gadiem, kas bija liels laiks man, lai izvērtētu, pārdomātu un saprastu, es satiku vīrieti, kurš vispār Dievu nepazīst. Un es Dievam jautāju – kāpēc man atkal jāsatiek vīrieti, kurš nepazīst Dievu? Bet es sapratu, ka kādam jau vēsts ir jānes. Kā lai vēsti nes? Manam vīram varēja būt sieva, kas netic Dievam, bet tad arī viņa ģimene daudz zaudētu. Tā neuzzinātu manu attieksmi pret visu, viņi neuzzinātu, kāpēc es daru tā, kā daru. Kāpēc es eju uz draudzi un kāpēc es daudzas lietas daru citādi nekā to dara pasaulē.

Dievam ir savs plāns arī šādām ģimenēm. Protams, es bieži draudzē noskatos uz ģimenēm, kas visas kopā nāk uz draudzi, un domāju, ka es arī vēlētos tāpat. Lai visa mana ģimene ir kopā sestdienās draudzē. Bet kurš man ir teicis, ka tā nebūs? Tā jau esmu es, kas iestāsta, ka man tā nekad nebūs. Dievs ir teicis – lūdziet, un jums taps dots. Dievs man ir iemācījis, ka caur grūtībām mēs nonākam pie atziņām. Un Dievs var dot daudz vairāk nekā mēs sākotnēji domājam.

Mūsu brīvība, ko citi respektē

Gunārs Rodins:

Esam ģimenē 5 bērni, vecāki nekrīstīgi. Tikai pēc vecvecāku nāves uzzināju, ka vectēvs bijis luterānis. Pirmā saskarsme ar Dievu man bija 10 gadu vecumā, kad, izlasot sludinājumu, mamma ierosināja mums, diviem vecākajiem brāļiem, aiziet uz Cēsu Luterāņu baznīcas svētdienas skolu. Pirmajās reizēs mēs aizgājām kopā, pēc tam gāju viens. Mana vienīgā motivācija tur iet bija iepazīt Bībeli – Dieva likumus. Baznīca un draudze man nešķita tolaik svarīgi, un mūsu ceļi šķīrās, kolīdz piedāvāja “iesvētības mācību”.

Ģimenē reliģijas jautājums netika cilāts līdz brīdim, kad studiju laikos studiju biedrs Edmunds Andersons uzaicināja uz semināru. Uzskatīju viņu par gana sakarīgu cilvēku, lai viņam piebiedrotos. Tāpat kā ģimene, arī es izturējos ļoti rezervēti un skeptiski, jo bija aizdomas, ka adventisti ir kārtējā reliģiskā sekta, kura grib ievilkt un izmantot sevis labā nenoturīgus cilvēkus. Lai pārliecinātos par tās nodomiem un pamatiem, pagāja vairāki aktīvi “izlūkošanas” gadi gan draudzē, gan Lindas korī. Retajās reizēs, kad aizbraucu uz Cēsīm pie vecākiem, ar mammu sēdējām pa naktīm un pārrunājām manu baznīcas pieredzi. Brāļiem šķita dīvaina šī vēlme saistīties ar baznīcu, bet kopš mazotnes mums ir dota liela brīvība, kuru visi respektē. Interese par manu dīvainību tika izrādīta visai labvēlīgā ķircināšanā gan no brāļu, gan tēva puses.

Esmu uzdāvinājis tēvam Elenas Vaitas grāmatas, bet viņa ticību komunismam nekas nespēj satricināt – paldies, ka vismaz mēs spējam sadzīvot un neuzspiest savu pārliecību, bet argumentēti diskutēt par to.

Pagāja vairāki aktīvas darbošanās gadi draudzē un Lindas

korī, pirms nolēmu kristīties. Tas bija ļoti izsvērts lēmums. Mamma un mazākais brālis bija manās kristībās. Smagākā dilemma, ko daudzus gadus pēc kristībām nespēju atrisināt – talkas sestdienās un jubilejas: no vienas puses, reāla palīdzība un cieņas izrādīšana vecākiem un brāļiem, no otras puses – sabats. Daudzas reizes, līdz kamēr nesatiku savu otro pusīti, es izšķīros par labu kartupeļu talkai vai dzimšanas dienai. Pārmetumi par nekonsekvenci bija pamatoti no abām pusēm. Visu izšķīra kāzas, kur, pamatojoties uz Marka 10:6-9, šī dilemma tika atrisināta. Sabats uzvarēja.

Katram ir sava taisnība

Ausma Švilpe:

Man ir ļoti liela atbildība, jo mans vīrs ir neticīgs, un līdz ar to es no visas sirds parādu viņam kristieša laipnību, kristieša uzvedību un es iejūtos daudzreiz viņa lomā. Jo es esmu izvēlējusies sev tādu dzīvesveidu, par kuru kādreiz man kāds sludinātājs teica – apdomā ļoti savu soli! Es nesu svešu jūgu, un šo svešo jūgu pati esmu izvēlējusies. Tādēļ manam vīram daudz kas jāpacies pie manis, un man pie viņa. Ja man vajadzētu novēlēt citiem jauniešiem, kas veido ģimeni, es ieteiktu stipri par to padomāt, kāds būs viņu dzīves uzdevums un vai viņi spēs šo savu izvēlēto soli īstenot dzīvē.

Es sestdienā eju uz dievkalpojumu, bet mans vīrs brauc uz mežu sēnēs. Atnācis no meža, viņš pārslas sēnes un liek vārīt. Es atsteidzos mājās, steidzīgi paēdu, skatos, kā viņš strādā un skrienu uz vakara dievkalpojumu, kur man jābūt, jo es dziedu korī. Nākošajā sestdienā viņš brauc ogās. Viņš visu ģimenei mājās sagādā sestdienā, kamēr es atrodos draudzē un dziedu korī. Un man vienmēr, atnākot mājās, ir ļoti neērti. Vīramāte uz mani skatījās ar lielu nosodījumu- kā es pavadu laiku, un kā mans vīrs.

Kuram no mums ir taisnība? Katram ir sava taisnība, jo viņš ir neticīgs. Un es saprotu arī savu vīru. Klusēdami mēs abi divi nesam šo lielo upuri, ko esam izvēlējušies. Tā mēs esam nodzīvojuši kopā 50 gadus. Viens otru saprazdami, piedodami un žēlodami. Un joprojām es nesu cerību sevi, ka vīrs kādreiz sapratīs, no kurienes nāk lielā piedošanas, laipnība, mīlestība. Ka tā nāk tikai no Dieva, un viņš šo ceļu ies. Jo vīrs kristīgo mīlestību un laipnību novērtē, bet novērtē klusēdams.

Nav vienkārši, bet iespējami

Inese Pilvere:

Būt vienīgajam kristietim ģimenē nav vienkārši, bet ir iespējami, ja valda savstarpēja cieņa un katra izvēles respektēšana. Grūtākais ir jautājums par prioritātēm, jo patiesība “Dievam vairāk jāklausa ne kā cilvēkam” ir mazākuma viedoklis.

Esmu piedzīvojusi arī vairākas savu cerību krīzes par ģimenes atgriešanos gan pēc dēla nāves, gan smagas vīra operācijas, gan arī otra dēla laulībām. Nākas pašai noticēt, ka “Dievs neko nesasteidz un arī neko nenokavē” un “cilvēku atgriešana ir Svētā Gara darbs”. Lai bezpalīdzīgi neskaitītu gadus, kurus mana ģimene un arī daudzi draugi aizvada bez Dieva, esmu atsaukusies draudzes jauniešu iniciatīvai kopīgi lūgt par šo jautājumu ik vakaru pl. 22:00. Lūgsim kopā!

Intervēja
Aidis Tomsons

Kas ir Dievs? Kas ir kristietis?

Ārija un Jānis Tivumi ir kopā jau 37 gadus. Ārija vairāk nekā 10 gadus ir draudzē, un, kā viņa pati saka, Kristus tagad ir viņas dzīves centrā. Viņa katru dienu lūdz par savu vīru, lai arī viņš reiz nāktu kopā ar viņu uz draudzi. Viņš reizēm ir atnācis līdzi, bet... „Adventes Vēstis” saka viņiem paldies par to, ka abi piekrita sarunai par Dievu un to, kāpēc viens ir draudzē, bet otrs nē.

Ārij, tu lielāko savas dzīves daļu neticēji Dievam?

Ā. Es par to nedomāju. Kad skolā man mācīja vēsturi, es atceros, ka skaidri apzinājos, ka ir Dievs. Bet tā kā ticība nebija atļauta, mamma bremzēja jebkuras izpausmes. Mana vecmamma gan bija adventiste. Mamma ļāva vecmammai mūs ņemt līdzi. Bet viņa pati negāja. Taču es par Dievu vairāk nedomāju. Es vienkārši zināju, ka Dievs ir.

Un kāpēc sāki aizdomāties?

Ā. Mana vecmāmiņa, apzinoties laika svarīgumu, bija pierunājusi vienu luterāņu mācītāju kļūt par manu krusttēvu. Kad es biju maziņa, vecmamma mani nokrustēja luterāņu baznīcā. Līdz ar to krusttēvs reizēm brauca ciemos. Reiz, kad es jau biju saprātīgā vecumā, viņš, atbraucis ciemos, man sacīja – ja tev ir kauns par to, ka es esmu mācītājs, es varu pāriet citā darbā strādāt par vēstures skolotāju. Atceros, es teicu, lai viņš to nedara, ka man nav kauns, un es priecājos, ka viņš ir mācītājs.

Un tad mēs iepazināmies ar Jāni. Vajadzēja precēties. Mēs apdomājāmies un nospriedām, ka gribam salaulāties baznīcā. Mēs sameklējām manu krusttēvu un lūdzām mūs salaulāt. Tas notika Slokas ielā maza baznīciņā. Mācītājs sarīkoja speciālu dievkalpojumu mums, un mēs ar vīru salaulājāmies baznīcā.

Kāpēc, Jāni, Jūs gribējāt laulāties baznīcā?

J. Tajos laikos tas bija tāds kā protests pret visu esošo. Mēs bijām jauni, mums bija ideāli, kādiem tajos laikos nevajadzētu būt. Tajos laikos iet uz baznīcu bija protesta izpausme. Atceros no skolas – Ziemassvētkos aiziet uz baznīcu bija varoņdarbs.

Vai Jūs domājat, ka Dievs ir?

J. Es par to nedomāju. Tā bija forma. Es jau no agras bērnības esmu daudz lasījis, arī par dažādām reliģijām. Mani uztrauca, ka reliģiju ir pārāk daudz. Šī reliģija ir šāda, tā ir tāda, šie karo ar tiem, un tie ar citiem. Pārāk daudz. Katram savs Dievs.

Dzīve ritēja savu gaitu?

Ā. Jā, dzīve ritēja savu gaitu. Man bija arī pretruna, vecmamma gāja pie adventistiem, es laulāta luterāņos. Ziemassvētkos aizgājām uz dievkalpojumu. Es domāju, ka esmu ļoti ticīga, jo gāju Ziemassvētkos uz baznīcu.

Bet dzīve gāja kā no kalna uz leju. Es zaudēju ticību cilvēkiem, redzēju, kā visapkārt vairojas ļaunums. Zaudēju pilnībā ticību pat draugiem. Un tad bija mirklis, kad gribēju ņemt striķi un kārties. Man vairs nebija svarīgi ne bērni, ne vīrs. Biju pievilta no pasaules. Es aizgāju uz baznīcu. Varbūt tur var rast kādu pamatu?

Vecmamma bija teikusi – ja ir problēmas un gribi vairāk uzzināt par Dievu un Bībeli, ej pie adventistiem, viņi māca Bībeli. Aizgāju. Vēlāk mācītājs Jākobsons teica – kāpēc nenāc pie Dieva, par Viņu neinteresējies? Viņš ir labs Palīgs. Es sacīju – es gribu nākt pie Dieva kopā ar vīru. Viņš teica – kāpēc jums diviem jāguļ pelķē, celies augšā un dod roku otram.

Tad atbrauca Tomass Neslunds. Viņam Imantas kultūras namā bija evaņģelizācijas pasākums. Klausoties es sapratu, ka viņš runā tā, kā es domāju. Tur izveidojās mana ticība. Tā ieguva pamatu, to, kas bija pietrūcis visu laiku. Un es

pieteicos kristībām.

Ko Jānis domāja par to, ko sieva dara?

J. Es aizgāju intereses pēc pāris reizes paklausīties, ko tur tādu stāsta un runā. Bībeli es biju lasījis. Es Bībeli izlasīju jau sen.

Kāpēc?

J. Vecmāte šad tad ieskatījās Bībelē. Man arī bija interese. Un tā kā rakstīts, ka Bībele ir grāmatu grāmata, tad jāķeras klāt. Toreiz arī Bībele bija tikai vecajā drukā, to arī gribējās pamācīties, un tā lasīju. Nu, cik tad tajos gados bija saprašanas. Jautājumu vairāk nekā skaidrības. Bet izlasīts bija. Visvairāk patika Salamana grāmatas, jo tās bija cilvēciski saprotamas arī man. Bet lai Bībele atstātu tādu iespaidu... Tur domas ir citādas nekā mums to pasniedz.

Aizgāji līdz, un?

J. Es par pievēršanos ticībai nedomāju.

Bet tev, Ārij, Dievs tagad ir svarīgs?

Ā. Jā!

Kāpēc?

Ā. Kad tu pamazām saskaries ar Dieva varenību, kad redzi, ka Viņš pat vissīkākās lietās visu nokārto, tu arvien vairāk un vairāk saproti, ka citādi nevari, lai tikai visās lietās valdītu Dieva gudrība. Nevis paša domas. Un, kad tu vakarā atnāc un redzi, ka viss ir sakārtojies pēc Viņa prāta, tad tu vakarā jūti pateicību, ka vari aiziet gulēt un pateikties, ka bijusi skaista diena.

Man tiešām žēl, ka mani mamma neveda uz baznīcu, es savus bērnus arī līdz ar to neuzaudzināju ticībā. Viņi jau arī tic, bet es nepieradināju viņus iet uz baznīcu, tāpat kā pati negāju.

90.psalma 14.pantā rakstīts – piešķir mums rītos agri pilnā mērā savu žēlastību, lai mēs gavilējam un priecājamies visu mūžu! Es tagad varu baznīcā tiešām gavilēt. To mīlestību un žēlastību, ko izjūtu katru reizi! Kaut vai darbā. Tā kā es strādāju tagad Bībeles institūtā, esmu to arī pabeigusi, man ir teologa diploms, tad man, bibliotēkā strādājot, nāk tie, kas raksta diplomdarbus. Vai arī cilvēki pēc lekcijām. Un tie, kas nāk tur meklēt Dievu, viņi paši sevi neizprot, Man iznāk daudz sarunās liecināt par Dieva varenību, stāstīt piemērus no savas dzīves, lai rādītu, kā Dievs darbojas visu dzīvēs. Reizēm sarunas ir ļoti dziļas, un cilvēki pēc tam saka – Ārij, paldies, tu man devi pamatu zem kājām! Lai gan es pati neapzinos, kā tas ir noticis. Mācītājs Uldis man ir teicis, ka es tur esmu kā Estere.

Manā dzīvē noticis daudz brīnumu, daudz labu lietu. Un tagad esmu sapratusi, ka esmu aizgājusi savā dzīvē pilnīgi pretējā virzienā. Tagad es zinu, ka man ir līdzgaitnieks Kristus, Palīgs, Aizstāvis. Zinu, ka varu jebkurā brīdī pielūgt Viņu, un Dievs zina, kas man ir vislabākais.

Ko vīrs par to saka, vai arī jūt, ka sieva pretējā virzienā aizgājusi?

J. Atklāti sakot, es jau arī kādu brīdi esmu citādāks. Sākotnēji es neteikšu, ka ievēroju kādas īpašas pārmaiņas sevā. Tās arī nebija manas raizes. Tagad jā, tagad jāatzīst, ka viņa ir palikusi citādāka, to var manīt, jā.

Labā nozīmē?

J. Jā, tagad varu teikt, ka viņa palikusi labāka. Nu, kā lai to pasaka. Viņa kļuvusi cilvēciskāka. Ja ņemam pēc Bībeles, tad viņa vairāk atbilst tam, kas teikts, kādam cilvēkam jābūt. Tādā ziņā viņa ir labāka.

Ā. Kādreiz es biju komandējošais sastāvs.

J. Komandēšana ir viena lieta, bet tu esi kļuvusi saprotošāka, labāka, iekļūtīgāka.

Tad Jums ticība ir ieguvums?

J. Jā, viņai tas ir nācis par labu. Un man pašam, protams, arī.

Jūs teicāt, ka pats esat kļuvis tagad citādāks.

J. Man bija problēmas ar dzeršanu. Es ar to nodarbojos cītīgi, kā saka, no sirds. Strādāju no sirds vai dzēru no sirds. Tagad vairs nē.

Kas notika?

J. Es jutu, ka es eju uz leju. Bet nost netiku. Aizbraucu pats uz Straupi ārstēties. It kā bija labi. Domāju, nu iedzeršu tikai vienu alīņu. Un drīz vien attapos, ka dzeru vēl nešpetnāk nekā pirms tam. Mēģināju visādi, nekas neiznāca. Atmetu jau visam ar roku. Bet tad piemetā slimība, aizkuņģa dziedzera iekaisums. Mēnesi gulēju slimnīcā, nedzēru. Un tad nolēmu, ka vairs nedzeršu. Nu jau 6 gadi kopš nedzeru. Tagad esmu priecīgs – ne man velk, nekā. Es pat vajadzības gadījumā varu kādreiz pagaršot. Bet lai strebtu atkal – nē.

Ā. Es toreiz jau biju nogurusi no visa. Teicu Dievam – ja Viņš kādreiz kļūs par Tavu bērnu, tad palīdzi mums. Bet ja nē – Tu visu zini, tad, lūdzu, atņem man viņu, es vairs negribu Jāni redzēt. Un, redzi, Dievs darīja brīnumu.

**Tajos laikos iet uz
baznīcu bija protesta
izpausme. Atceros no skolas
– Ziemassvētkos aiziet uz
baznīcu bija varoņdarbs.**

Bet vai, Jāni, Jūs domājat, ka Dievs ir?

J. Es domāju, ka man nav sajēgas, kas Dievs ir. Dievs ir kaut kas ārpus laika un telpas, un man nav ne mazākās saprašanas, ko tas nozīmē. Esmu iespiests savā miesā, laikā un telpā. Es varu spriest tikai no dzīva cilvēka pozīcijas. Bet es nevaru runāt par mūžīgo laimi un dzīvi. Es varu runāt tikai par dzīva cilvēka pieredzi.

Dievs ir kaut kas, kas nav aptverams?

J. Jā, cik cilvēku, tik domas par Dievu. Ārijai savas, Aidim savas. Es kādreiz Ārijai saku – ja es būtu uzņēmīgs, es izveidotu savu baznīcu un arī sludinātu kaut ko labu. Sekotāji vienmēr atrastos.

Ko, Jūsaprāt, nozīmē būt kristietim?

J. Tas nozīmē būt cilvēkam. Saprātīgam cilvēkam. Jo mēs varam būt arī nesaprātīgi. Un ja Dievs mums ir devis saprātu, tad es domāju, ka mums dziļi jāpiestrādā, lai varētu teikt, ka esam saprātīgi.

Kristietībai vajadzētu cilvēku darīt saprātīgāku?

J. Vajadzētu. Kristietība, musulmanisms- visās reliģijās ir kas labs, ko varētu paņemt. Jebkura reliģija māca cilvēku būt labam, būt saprātīgam. Saprāts neslepkavo. Reizēm mani māc šaubas, vai cilvēkiem saprāts maz ir dots. Kad izlasu, kā miljards cilvēku dzīvo badā, ka mēs paši savu civilizāciju varam iznīcināt pāris stundu laikā, tas uz saprātu nenorāda.

Ā. Reiz, kad mums iznāca ar Jāni domu apmaiņa, viņš man jautāja, vai tad kristietis tā drīkst? Un tad es viņam atbildēju, ka kristietība ir visu mūžu mācīšanās. Esmu tikusi Dieva bērna godā, un man kā bērnam tagad jāmacās, jāuzņem garīgā barība un jāaug. Tas ir mūža darbs.

Kristus ir mans Paraugs, un ir brīnīšķīgi Viņam sekot.

KOFEĪNS – VAI DRAUDZE IR MAINĪJUSI SAVU NOSTĀJU?

Mēs nedzeram un mājās nepasniedzam arī saviem bērniem kofeīnu saturošus dzērienus. Bērni man jautā, kāda ir adventistu draudzes nostāja šajā jautājumā, jo viņu draugi no draudzes dzer šos dzērienus savās mājās un pat draudzes pasākumos. Vai draudze ir mainījusi savu nostāju pret kofeīnu?

Atbild A. Handisais, ĢK Veselības kalpošanas nodaļas direktors, un P. Landless, veselības kalpošanas nodaļas asociētais direktors.

Adventist World, 2008. gada septembrī.

Nē, draudze nav mainījusi savu nostāju pret tējas, kafijas un citu kofeīnu saturošu dzērienu lietošanu. 2007.-2008. gada *General Conference Working Policy*, 293.lpp. mēs lasām: „Kafijas, tējas un citu kofeīnu saturošu dzērienu, kā arī visu kaitīgo vielu lietošana nav ieteicama.” Arī 2007. gada rudenī draudzes administrācija apstiprināja, ka „adventistu veselības aprūpe un kalpošana ir izveidota, lai sekmētu tikai tos principus, kas balstīti uz Bībeli un Praviešu Garu, kā arī zinātniski pierādītām profilaktiskām, ārstnieciskām un veselību atjaunojošām metodēm”.

Attiecībā uz kofeīnu saturošiem dzērieniem mums ir nelokāms padoms no Praviešu Gara, kas rekomendē no tiem izvairīties. Elena Vaita nekur nerunā par

pašu kofeīnu, bet tāpēc, ka viņas tējas un kafijas ietekmes apraksti atspoguļo kofeīna iedarbību, mēs pieņemam, ka viņa nostājas pret kofeīnu.

Zinātniskajā literatūrā parādās dažas mulsinošas ziņas par pētījumiem, kas it kā pierāda kofeīna labvēlīgu ietekmi uz veselību. Kofeīna atbalstītāju kampaņas nodrošina šo ziņu ātru un mērķtiecīgu nokļūvi mūsu pastkastītēs. Tomēr kofeīna galvenais farmakoloģiskais raksturojums nav mainījies. Kofeīns ir pasaulē vispopulārākā psihoaktīvā (garstāvokli mainošā) narkotika un tiek lietots plašāk nekā tabaka un alkohols. Tas var novest pie fiziskas atkarības, kas noteikti rada pagiras, ja ierastais dzēriens pēkšņi vairs netiek uzņemts. Ja kofeīna lietošana tiek pārtraukta pēkšņi, var rasties daudzi un dažādi simptomi, kas ietver galvassāpes, nogurumu, uzbudinātību, nespēju koncentrēties, nelabu dūšu.

Lai gan nāve no kofeīna pārdozēšanas nav bieža parādība, taču tā gadās. Šāda situācija vairāk iespējama, lietojot

kofeīna tabletes. Tomēr pieaugot kofeīnu saturošu gāzēto dzērienu un enerģijas dzērienu popularitātei, neatliekamās palīdzības ārsti un toksikologi ziņo, ka palielinās kofeīna radīto problēmu un simptomu biežums, sevišķi jaunu pieaugušo vidū.

2006. gadā tikai Savienotajās Valstīs vien par enerģijas dzērieniem tika izlietoti gandrīz 4 miljardi dolāru. Taču šī tendence vērojama visā pasaulē. Tajā pašā gadā pasaule tika iepazīstināta ar 500 jauniem enerģijas dzērienu veidiem. Tā saucamie enerģijas dzērieni satur ievērojami augstāku kofeīna daudzumu nekā vidēji kofeīnu saturošs gāzētais dzēriens. Šī scenārija analīze atklāj formulu, ko lieto bērnu un jauniešu pievilināšanai: vispirms viņi tiek iepazīstināti ar saldajiem gāzētajiem dzērieniem, tad tiem tiek pievienots kofeīns, un pēc tam viņi tiek iepazīstināti ar enerģijas dzērieniem. Nākamais solis ir enerģijas dzērienam pievienots alkohols, kas tiek prezentēts un tirgots ļoti līdzīgā izskatā. Šos dzērienus ir ļoti

viegli sajaukt, piepalīdzot vēl tam, ka alkoholiskie enerģijas dzērieni ir lētāki nekā tie, kas ir bez alkohola. Mārketinga un produkta izskats veicina patēriņu jauniešu vidū ar nolūku iegūt „nomodā esošu dzērāju”. Kāda parodija! Katrs trešais pusaudzis lieto enerģijas dzērienus, salīdzinājumam – viens no 10 pieaugušajiem. Mūsu pienākums ir informēt savus jauniešus, ar saviem ieradumiem rādīt atbilstošu paraugu un aģitēt pret šo ļauno uzbrukumu mūsu sabiedrībai.

Kofeīnu lieto arī kā sastāvdaļu noteiktiem pretsāpju līdzekļiem, kurus lieto migrēnas, kā arī citu sāpju mazināšanai. Tiem, kas uzskata, ka viņiem ir nepieciešams lietot šādas zāles, būs iepriecinoši uzzināt, ka Elena Vaita liek saprast, ka viņa ir lietojusi kafiju (domājams kofeīna dēļ) tādā gadījumā, kad ir bijušas nepieciešamas zāles. (Skat. Izmeklētas vēstis, 2. sēj., 302. lpp.) Mēs darām labi, ja ar lūgšanām un neatlaidīgi īstenojam atturības principu: „Patiesa sāpība mūs māca atturēties no visa, kas kaitīgs, un saprātīgi lietot to, kas veselīgs.” E. Vaita, Sentēvi un pravieši, 562. lpp.

No Nīla Nedlija grāmatas „Proof positive”

Kā iedarbojas kofeīns?

Smadzeņu šūnas viena ar otru sarunājas ar ķīmiskas mijiedarbības palīdzību. Nervu šūnas atbrīvo ķīmiskas vielas, ko sauc par mediatoriem (jeb „ķīmiskajiem vēstnešiem”), kuras uzņem blakus esošās šūnas. Šie mediatori rada izmaiņas šūnā, kas to uzņem. Daži mediatori izraisa uzbudinājumu nervu šūnā – saņēmējā, bet citi nomāc to. Kofeīna tālejošā ietekme, pirmkārt, koncentrējas tā spējā ietekmēt divus pārraidītāju līmeņus: acetilholīnu un adenoīnu. Kofeīns izjauc smadzeņu ķīmisko līdzsvaru, palielinot acetilholīna līmeni un kavējot adenoīna pārraidi. Adenoīns pieklusina daudzus smadzeņu nervu pārraides aspektus (jeb ieslēdz bremzes). Bet kofeīns atņem tam spēku darīt savu darbu, mākslīgi stimulējot smadzenes.

Parastam cilvēkam var likties, ka adenoīns ir „sliktais”. Galu galā, kurš gan vēlas apspiest savu smadzeņu darbību? Bet tomēr – cik svarīgas automašīnai ir labas bremzes? Jūs mašīnā neiesēžaties, lai apstātos, bet lai kaut kur nokļūtu. Labas bremzes ir ļoti būtiskas – sevišķi velkošajiem riteņiem. Tāpat arī adenoīns, kam ir liela loma

„bremžu ieslēgšanā”, ir ļoti svarīgs smadzeņu līdzsvara saglabāšanā.

Kā rodas atkarība?

Atkarība rodas, smadzenēm pielāgojoties kofeīnam. Hroniskas kofeīna saņemšanas gadījumā tās cenšas saglabāt līdzsvaru vismaz divos veidos. Pirmkārt, tās samazina acetilholīna ražošanu. Tas ir veids, kā samazināt kofeīna radītā palielinātā acetilholīna daudzuma ietekmi. Otrkārt, smadzenes pavairo adenoīna receptoru skaitu. Tā, acīmredzot, ir reakcija, lai piešķirtu adenoīnam lielāku ietekmi smadzeņu komunikācijā – neskatoties uz to, ka kofeīns zināmā mērā bloķē tā ietekmi. Diemžēl šīs izmaiņas smadzenēs rada atkarību. Tā izmainās smadzeņu struktūra un darbība, un smadzenes beidzot sāk pieprasīt kofeīnu. Tas ir viens no iemesliem, kāpēc kafijas lietotāji ir tik ļoti nodevušies savam ikrīta dzērienam. Ja kafijas lietotāji pārtrauc dzert šo dzērienu, viņiem var parādīties atkarības simptomi, piemēram, nogurums un galvassāpes.

Ātras „zāles” atkarības izraisītām galvassāpēm ir iedzert kafiju, kofeīnu saturošu gāzēto dzērienu vai vienu no daudzajām bezrecepšu tabletēm, kas satur kofeīnu. Tomēr neviens no šiem variantiem nav tik labs kā atbrīvoties no atkarības. Parasti vienas vai divu dienu laikā smadzenes pielāgojas normālai iekšējai videi bez kofeīna, galvassāpes pāriet, sākas ķīmiskā līdzsvara atjaunošanās. Tomēr var būt smagas galvassāpes pat vēl divas

nedēļas pēc tam, kad ir pārtraukta kofeīna lietošana.

Tasīti kafijas pirms eksāmena?

Pētnieki nepārprotami atklājuši, ka, samazinoties acetilholīnam smadzenēs, rodas prāta darbības traucējumi. Lai gan šīs „zāles” palīdz cilvēkam ātri izdarīt vienkāršus uzdevumus, ir pierādīts, ka tās ir „graujošas sarežģītāku uzdevumu veikšanai, kustību reakcijas ātrumam un kustību koordinācijai”. Turklāt, lai gan ir vispārēja atzinība kafijai, autori kādam plašam medicīniskam pārskatam par kofeīnu nav atraduši nevienu pierādījumu, ka šīs zāles uzlabotu intelektuālās spējas.

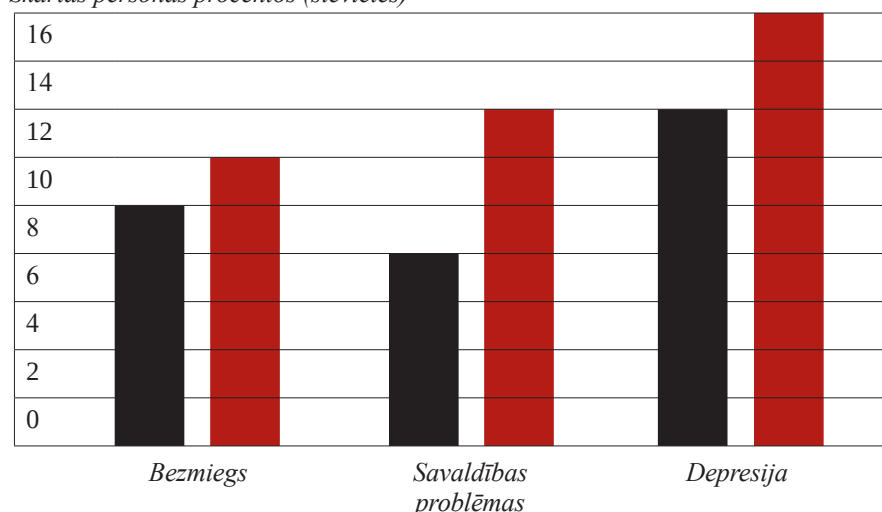
Kofeīns rada depresiju

Dzerot kofeīnu saturošus dzērienus, ceļas arī trešais mediators, ko sauc par dopamīnu. Un tas jau ir īpaši satraucoši. Dažas no vissmagākajām psihiatriskajām slimībām, kā, piemēram, šizofrēnija, daļēji ir saistītas ar pārāk lielu daudzumu dopamīna. Šīs slimības ārstēšanā lieto tādas medikamentus, kas veicina dopamīna bloķēšanu. Tāpēc nav jābrīnās, ka kofeīns, līdzeklis, kas paceļ dopamīna līmeni, palielina risku saslimt ar noteiktām mentālām slimībām.

Starptautiski atzīts norvēģu pētījums Tromsø sirds izpēte novērtēja 143 000 vīriešus un sievietes un atklāja ievērojamu depresijas izplatību starp sievietēm, kas ļoti daudz dzēra kafiju.

Kafijas dzeršanas ietekme uz cilvēka organismu

Skartās personas procentos (sievietes)

■ – dienā patērē vairāk nekā 8 tasītes kafijas
 ■ – dienā patērē līdz 8 tasītēm kafijas

Nikodēms Karčevskis,
mācītājs emeritus.

DIEVĪBAS TREŠĀS PERSONAS DARBS MŪSU LABĀ

“Tā arī Gars nāk palīgā mūsu nespēkam, jo mēs nezinām, kas un kā mums jālūdz, bet Gars pats mūs aizstāv ar bezvārdu nopūtām.” (Rom 8: 26.)¹

Svētā Gara salīdzinājumi ar vēju, ūdeni un uguni dažiem liek domās aizmaldīties, ka Svētais Gars ir tikai kāds Dieva spēks, enerģija vai ietekme, nevis Dievības Trešā Persona. Viņi aizbildinās ar to, ka Bībelē taču skaidri rakstīts: *“Tas Kungs, mūsu Dievs, ir vienīgais Kungs.”* (5Moz 6:4) Šo jautājumu jānoskaidro, jo no tā ir atkarīga visa mūsu tagadējā un nākošā dzīve. Pirmkārt, Svētais Gars ir augsta, apzinīga dievības Persona, kas patstāvīgi runā, liecina, aizlūdz, vada, pavēl un ieceļ amatos. Otrkārt, “Svētā Gara personības praktiskā nozīme atklājas ļoti skaidri. Ja Gars būtu dievības Persona, bet mēs Viņu uzskatītu tikai par bezpersonisku spēku, tad mēs aplaupītu dievības Personas cieņu, godu un mīlestību, kas Tai pienākas. Bet, ja Svētais Gars būtu tikai ietekme vai spēks, tad mēs varētu mēģināt to iegūt un izmantot savās interesēs. Turpretī, ja mēs atzīstam Svēto Garu par dievības Personu, tad mēs domāsim, kā Viņam pakļauties, lai Viņš izmanto mūs.”² Praviešu Gars skaidri māca: “Mēs nevaram izmantot Svēto Garu. Garam jāizmanto mūs. Ar Svēto Garu Dievs darbojas savos ļaudīs, ierosinot “gribu un veiksmi pēc sava labā prāta”.³ (Fil

2: 13) Svētais Gars ir Persona, un ne vien persona, bet dievišķa Persona. Bībelē rakstīts, ka Viņš ir vienots ar Dievu: *“Ananija, kāpēc... tu meloji Svētajam Garam...? Tu neesi melojis cilvēkiem, bet Dievam!”* (Apd. 5:3,4) “Mums jāatzīst, ka Svētais Gars ir tāpat Persona, kā Dievs ir Persona.”⁴ Kāpēc Bībelē jau pašā sākumā jautājums par Gara personību nav izteikts skaidrāk? Varam atbildēt, ka Dieva Vārds ir ļoti dziļš un prasa pūles, lai to aptvertu. Atšķirot Bībelē pašu pirmo lappusi, lasām divus pirmos Bībeles teksta vārdus. Šeit mēs jau tiekam iepazīstināti ar kolosālu patiesību, kuru iesācējam grūti pat aptvert: *“Iesākumā Dievs...”* Vārda “Dievs” vietā oriģinālvalodā nav “EL”, bet – ELOHIM – “Dievība”, t.i. daudzskaitlī! Nākošajā pantā lasām: *“...Dieva Gars līdinājās pār ūdeņiem.”* No šīs vietas sākot, visā Bībelē Dieva Gars parādīts, piedaloties gan radīšanas darbā uz zemes, dabā, gan draudzē, cilvēku jaunpiedzimšanā un atjaunotajā dzīvē. Cilvēkiem, kas tolaik dzīvoja daudzdievības maldu vidē, bija jāatklāj vienīgo, patieso un dzīvo Dievu. Tāpēc ar Dievu Tēvu, Dēlu un Svēto Garu mēs tiekam iepazīstināti nevis pilnībā

uzreiz, bet pakāpeniski – notikumu gaitā.

Svētais Gars cenšas uzrunāt katru cilvēku

Svētais Gars cenšas darboties pie visiem cilvēkiem, tos morāli modinot celties augšup. Ja kāds uzklausa Garu, tas tiek virzīts tuvāk Dievam, bet, kas Viņu noraida, to Gars spiests atstāt savam liktenim, jo viņš neklausā. *“Patiesībā Dievs runā vienreiz un arī vēl otrreiz, bet to vairs ļaudis neievēro.”* (Īj. 33:14) “Kristus, mūsu Starpnieks, un Svētais Gars pastāvīgi aizlūdz par mums. Bet Gars nelūdz tā, kā Kristus, kas pienesis Savas asinis. Svētais Gars iedarbojas uz mūsu sirdīm, mudinot lūgt, nožēlot, slavēt un pateikties. Pateicība, kas plūst pār mūsu lūpām, ir rezultāts Gara pieskārienam mūsu dvēseles stīgām, modinot tajā svētas atmiņas, kas rada dvēseles mūziku.”⁵

Svētais Gars vada grēciniekus pie Kristus

“Bet kurus Viņš iepriekš nolēmis atpestīt, tos Viņš arī aicinājis; un, kurus Viņš aicinājis, tos Viņš arī taisnojis; bet kurus Viņš taisnojis, tos Viņš arī pagodinājis.”

(Rom. 8:30) Aicināšana un taisnošana nav viens un tas pats. Aicināšana – tā ir grēcinieka ierosināšana nākt pie Kristus. Svētais Gars noslēpumainā veidā uzrunā cilvēka sirdi. Vispirms tam jāizprot savs bezcerīgais stāvoklis. Svētais Gars pārliecina par grēku un aicina nožēlot. Ir maldīgi domāt, ka vispirms grēciniekam jānožēlo un jālabojas, un tikai tad var tuvoties Kristum... Grēcinieks to nespēj! Tāpēc, sajūtot Dieva Gara aicinājumu, jāspēr pirmo soli un jāiet pie Kristus. Visi to nedarīs. Paklausīs tikai tie, kuru sirdis būs tam noskaņotas. Dievs tieši tādus meklē. Ja Svētā Gara aicinājums ir pieņemts, tad grēcinieks nāk pie Kristus, tic Viņam, nožēlo savus pārkāpumus. Ar to ir notikusi atgriešanās jeb jaunpiedzimšana. Kristus ir uzņēmis grēcinieka grēkus uz Sevi, un Viņš tam dāvina Savu personīgo, absolūti tīro taisnību. Tā ir taisnošana ticībā.

Taisnošana nav tikai grēku piedošana. Tā ir pilnīga grēku atņemšana, tā, it kā tie nekad nebūtu bijuši. Tā ir tukšuma piepildīšana ar Svēto Garu. Tā nozīmē dievišķu apgaismību un prieku Dievā. Tā nozīmē atbrīvotu sirdi no egoisma un piepildīšanu ar Tēva, Dēla un Svētā Gara iemājošanas svētību. Ja mums būs šīs īpašības, tad draudze būs vienota, dzīva un darbīga. Kristus dāvinātā taisnība ir mīlestības spēks, kas mudina mūs paklausīt visiem Dieva likumiem.

Svētais Gars ir atkarību un visu ļauno tieksmju apkarotājs

Jēzus sacīja: *“Kad nāks Viņš, Patiesības Gars, Tas jūs vadīs visā patiesībā.”* (Jāņa 16:13) Svētošanās ir Bībeles mācība. Patiesa grēku nožēla un taisnošana vada tālāk pie svētošanas. “Taisnošanu mēs pieņemam īsā laikā, bet svētošana turpinās visā dzīvē.”⁶ *“Kas Mani mīl, Tas Manus vārdus turēs, un Mans Tēvs to mīlēs, un Mēs nāksim pie viņa un ņemsim pie viņa mājas vietu.”* (Jāņa 14:23) Praviešu Gars ne velti saka: “Mēs sadarbojamies ar trim Visaugstākajām Debesu Personām, Tēvu, Dēlu un Svēto Garu.”⁷

Dievs ir paredzējis: *“Ja kāds krīt grēkā, tad mums ir Aizstāvis Tēva priekšā – Jēzus Kristus, kas ir taisns. Viņš ir mūsu grēku Izpircējs...”* (1.Jāņa 2:1,2) Mēs izsūdzam lūgšanā savu nelaimi un no jauna tiekam taisnoti. To nedrīkst nekādā gadījumā ļaunprātīgi izmantot! “Nepieciešams, lai Jēzus ienāktu tavā

namā – t.i. sirdī, katru dienu, un šķīstītu to no grēka apgānījuma.”⁸ Katru grēku mums lūgšanā jāatzīst, nopietni jānožēlo un jāizsūdz Augstajam Priesterim – Jēzum Kristum, kas mūs gaida Debesu Svētnīcas Vissvētākajā vietā. Mums jāizsūdz un jālūdz no visas sirds piedot pārkāpumu un jāapņemas nekad vairs to neatkārtot.

Svētošanas procesā mēs tiksim atbrīvoti no daudziem sliktiem ieradumiem. Mūsu ticība varenī pieaugs. Bet atradīsies kāda “atkarība”, kura ne par ko negribēs no mums šķirties. Cīņa būs grūta, panākumi var aizkavēties... Tieši šeit jāatceras Praviešu Gara padoms: “Grēku var atvairīt un uzvarēt tikai ar dievības Trešās Personas spēcīgo līdzdalību. Tai nav jānāk kā ierobežotai enerģijai, bet visā dievišķā spēka pilnumā. Svētais Gars dara iedarbīgu to, kas ir pasaules Pestītāja nopelns. Svētais Gars šķīsta sirdi. Ar Svētā Gara starpniecību ticīgais iegūst dievišķo dabu. Kristus ir devis savu Garu kā dievišķu spēku, lai varētu uzvarēt visas iedzimtās un iegūtās tieksmes uz ļaunu un piešķirtu draudzei savu raksturu.”⁹ Domās jāpievērš skats Kristum pie Golgatas krusta. Iedomāsimies par sāpēm un pazemojumiem, kādus Jēzus piedzīvoja, dzīvs karājoties naglās kā lielākais noziedznieks manu un mūsu kopīgo grēku dēļ pie Golgatas krusta. Šajās pārdomās iegūtais pārdzīvojums neļaus mums atkārtot nožēlotos grēkus, jo tas ļoti sāpinātu mūsu dārgo Pestītāju.

“Mums jāpiedzīvo “svaigu atgriešanos”

katru dienu. Vakardienas atgriešanās nav pietiekoša šodienai. Ja esam vakar miruši grēkam, tad mūsu „vecais cilvēks” var pacelt savu nesimpātisko galvu šodien.”¹⁰ *“Mēs visi, atsegtām sejām, Dieva godību redzēdami kā spoguļi, topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu. To dara Tā Kunga Gars.”* (2Kor. 3:18) “Svētā Gara piešķiršana ir Kristus dzīvības piešķiršana. Tas saņemēju piepilda ar Kristus īpašībām.”¹¹ *“Dzenieties pēc miera ar visiem un pēc svētas dzīves, bez kā neviens neredzēs To Kungu!”* (Ebr. 12:14) Svētā Gara sadraudzība lai ir ar mums visiem!

1) “Jaunā Derība” – 2007. g. izdevums. Rakstu vietas, kurām nav šīs atzīmes, ir no 1965. g. Revidētā Bībeles teksta.

2) Le Roy Froom, “Coming of the Comforter” – 40; Ле Рой Фрум, “Пришествие Утешителя” – 33.

3) GW – 285. “Evanģēlija kalpi”, latv. nav izd.

4) 7MR – 299. “Publicētie Manuskripti” 7. sēj. No uzrunas studentiem Avondālē, Austrālijā. Latv. nav publ.

5) 1SM – 344. “Izmeklētās Vēstis” 1. sēj.; latv. nav izd.

6) 8BC – 979. “Bībeles Komentāri” 8. sēj.; latv. nav izd.

7) Ev – 617. “Evanģelizācija”; latv. nav izd.

8) Te – 124. “Atturība”; latv. nav izd.

9) DA – 671. “Laikmetu Ilgas” – 555; (pasvītrotā teikuma daļa precizēta.) RH – 1904. g. 19. maijā; RH – 1908. g. 19. nov.

10) 6T – 540. “Liecības Draudzei”, 6. sēj.; latv. nav izd.

11) DA – 805. “Laikmetu Ilgas” – 668.

Sagatavoja Mārīte Lipska,
adventistu LDS bērnu nodaļas
vadītāja.

Sniegbalti silts SVEICIENS!

Krū: Jūs nemaz nevarat iedomāties, ko es jums pastāstīšu! Man ir tādi jaunumi!

Krā: Kādi tad ir tavi jaunumi, brālīt?

Krū: Tuvojas superīgs notikums! Pavisam drīz mēs atkal varēsim satikt mūsu draugus bērnu festivālā!

Krā: Tās nu gan ir brīnišķīgas ziņas! Kad tas notiks?

Krū: Pavisam drīz! Martā. Jāsteidzas visiem pavēstīt, lai visi mīļie bērni martā būtu klāt!

Mamma: Redzi, Krū, cik ļoti tu šīs labās ziņas gribi, cik vien iespējams ātri, visiem pavēstīt.

Krū: Jā, māmiņ, to grūti paturēt pie sevis.

Krā: It sevišķi tādēļ, ka ļoti gribas satikt draugus. Kopš vasaras neesam tikušies.

Mamma: Tā tas vienmēr notiek. Ja uzzinām ko labu un vērtīgu, gribas to pavēstīt visiem – gan par jaukiem notikumiem, gan par jauniegūtiem draugiem. Paklausieties kādu stāstiņu, kurā stāstīts par to, cik grūti Dieva draugiem paturēt pie sevis labās ziņas par atbildētu lūgšanu.

Stāstiņš

Kozinsku ģimene gaidīja pieaugumu. Lielajam brālim Ivanam tas bija sapnis, kurš sāka piepildīties. „Urā!” viņš sauca. „Man beidzot būs ar ko rotaļāties!”

Taču sekoja sliktas, satriecošas ziņas. Jaukās ziņas pagaisa, kad viņi ieradās slimnīcā.

„Kāpēc tu raudi, māmiņ?” Ivans klusi jautāja, turot mātes roku. Māte paskaidroja, ka ārsts bija paziņojis par nelaimi – Aleksandra sirdī ir caurums. Visi bija šokēti. Ārsts piebilda: „Tomēr pastāv iespēja, ka, zēnam augot, šis caurums izzudīs.”

Ģimene ticēja Dievam. Viņi zināja, - ja tā būs Jēzus griba, Viņš Aleksandru dziedinās. „Aicināsim cilvēkus uz aizlūgšanām,” ieteica tēvs. Viņi pastāstīja savu lielo vajadzību draudzes cilvēkiem, un viņi apņēmās lūgt par šo lietu.

„Ivan, vai tu varētu arī aicināt aizlūgt par mūsu brālīti savus

klasesbiedrus un skolotājus?”

„Nu, protams, tēt,” Ivans ar prieku atsaucās. Nākamajā dienā viņš aicināja savus skolotājus un daudzus skolēnus pievienoties lūgšanās par viņa brālīti.

Vai nojaušat, kā notikumi norisinājās tālāk? Pēc dažām dienām vairākas grupas uzsāka lūgšanu maratonu. Lūgšanas notika arī naktīs. Un pēc vairākiem mēnešiem Dievs uz viņu lūgšanām atbildēja.

„Pārsteidzoši, bet cauruma bērna sirdī vairs nav!” izbrīnīts sacīja ārsts. „Ir noticis brīnums!”

„Ivan, piezvani visiem un paziņo viņiem labo vēsti!” iesaucās tētis. Nākamajā rītā, kad Ivans skolotājiem un draugiem paziņoja jaunumus, viņš bija tik satraukts, ka gandrīz nevarēja sevi valdīt. Bija noticis kas ārkārtējs! Kad jums ir labas ziņas, jūs taču arī degat nepacietībā tās pastāstīt, vai ne?

Vai atceraties Bībelē samarieti pie akas? Kad viņa atrada Jēzu, viņa „atstāja savu ūdens trauku un sacīja ļaudīm: „Nāciet, tur ir cilvēks, kas man visu pateicis, ko es esmu darījusi! Vai tikai tas nav Kristus?” (Jāņa 4:29) Jā, arī viņai bija labas ziņas, ko pavēstīt citiem!

Pēc tam, kad Jēzus atgriezās Debesīs, mācekļi sāka stāstīt par Jēzu visiem, kurus satika, un stāstīja, ka Jēzus viņus mīl un ir devies vietu sagatavot Debesīs.

Arī Tevi Dievs aicina stāstīt saviem draugiem, kaimiņiem, skolas biedriem par to, cik labs Dievs ir bijis tavā dzīvē, kā Viņš par tevi ir rūpējies. Vai esi jau padomājis, kuras ir tās labās ziņas, kuras tu vēlētos paziņot saviem draugiem?

Vairāk par to, kā kļūt par Dieva vēsts nesējiem vai misionāriem, tu varēsi uzzināt, ja piedalīsies Bērnu Misijas festivālā.

Krū: Mīļie bērni, mēs jūs ļoti gaidīsim!

Krā: Jā, ļoti, ļoti!

Krū: Uz tikšanos martā!

Notikums

**Atcerēsimies
Ziemassvētku
laiku pasākumus
un ielūkosimies
Rīgas 1. draudzes
Ziemassvētku bērnu
uzvedumā.**

Ielūgums

**20.martā
Rīgā, Baznīcas ielā 12a**

Programmā:
11.00 – 12.20 Bērnu dievkalpojums „Es vēlos iet! Sūti mani!”
12.30 – 13.00 Pusdienas un atpūta
13.10 – 14.45 Radošās darbnīcas
15.00 – 16.30 Priekšnesumu programma „Ejiet pa visu pasauli!”

**BĒRNU MISIJAS FESTIVĀLS
VARAVĪKSNE -2**

Nāc un piedalies!

Plašāka informācija:
Marite (tālr. 29869979)

Ieeja bezmaksas

Rīko Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības Bērnu kalpošanas nodaļa

Konkurss

Liels paldies tiem, kuri jau ir uzzīmējuši un atsūtījuši savus mīļākos Bībeles stāstus.

Tev arī vēl ir iespēja līdz 31. martam piedalīties konkursā „Mans mīļākais Bībeles stāsts”. Uzzīmē to krāsainu un glītu. Atsūti lielā aploksnē, un Tev būs iespēja saņemt no vārnēniem kādu balviņu. Protams, palūdz, lai mamma vai tētis palīdz atsūtīt. Uzraksti arī darba otrā pusē stāsta nosaukumu, savu vārdu, uzvārdu, vecumu, telefona numuru. Neatliec uz vēlāku laiku, sāc jau tagad!

Sūti mums uz adresi:

**Bērnu lappusītei
(Adventes vēstis),
Baznīcas ielā 12a,
Rīga, LV – 1010.**

Jūs varat rakstīt
mums arī vēstules!

KAD MANI UN DIEVA CEĻI KRUSTOJAS...

Mūsu ceļi varbūt ir tikai pašā sākumā, bet jau tur mani un Dieva ceļi var krustoties. Un nevar būt nekas jaukāks par to, kā iepazīt Dievu jaunībā! Ir jaunieši, kuri ir sadzirdējuši Dieva balsi un kuru un Dieva ceļi ir krustojušies! Tā ir realitāte – arī Tavi un Dieva ceļi var krustoties un Tavi brīnišķīgākie dzīves piedzīvojumi var sākties!

Ilva Štāle

Es vienkārši ticēju. Nezinu īsti, kāpēc, nezinu, kur to biju dzirdējusi, bet es ticēju. Maza būdama, vienmēr lūdzu Dievam muļķīgas lietas: kaut skolotāja neuzdotu daudz mājasdarbu, tad es varētu paspēlēties, lai kaut kas notiktu tā, kā mazā sirds tolaik vēlējās. Es pat īpaši nedomāju par to, es vienkārši lūdzu uzreiz, tiklīdz kaut ko

domāju. Piedošanu, palīdzību, aizsardzību... Es par to neko nezināju, bet neprātoju, Dievs ir vai nav... Es zināju, ka ir. Es domāju, ka esmu gudra, neticu nevienam Ziemassvētku vecītim vai Lieldienu zaķim kā citi bērni, nē, viņu nav. Bet Dievs ir, to zināju nešaubsoties. Kad iemācījos rakstīt, es savā dienasgrāmatā rakstīju Viņam vēstules. Man likās, ka tā Viņam būs vieglāk saprast, ko es domāju. Tā kā mājās bija Bībele, es allaž to atvēru un mēģināju atrast kaut ko. Lai gan, kad es sāku lasīt, gandrīz nekad nesapratu, par ko ir runa un kas notiek, zināju, ka tas ir kaut kas svēts un vajadzīgs un es noteikti kaut kad iemācīšos to lasīt. Pagāja daudz gadu. Mana ticība vēl joprojām nebija zudusi. Lai gan es par Dievu neko nezināju. Es ticēju. Tāpat kā bērnībā, nedomājot, ir Viņš vai nav. Jo zināju, ka ir. Un vienmēr runāju ar Viņu prātā, kad biju viena. Un tad mana jaunā klasesbiedrene Inese man par Viņu pastāstīja vairāk un uzaicināja mani uz Adventistu draudzes baznīcu. Es piekritu, taču aizgāju tikai pēc kādiem 2

mēnešiem. Es aizgāju un sajutos labi. Atmosfēra bija tāda... it kā tā būtu mana ideālā pasaule, kuru es vienmēr prāta ceļojumos biju meklējusi. Un te nu tā bija. Un šai pasaulē es atgriezos vienmēr, kad nonāku Sestdienas ceļojumā.

Krišjānis Kārklis

Dievs mani atrada pirmais. Viņš jau mani uzrunāja tad, kad es vēl neko negribēju par Viņu dzirdēt. Uz baznīcu gāju labu laiku, bet tas bija tā, vairāk ķeksītīm. Un tad es aizbraucu studēt, prom no mājām, ģimenes, un tas notika. Mēs satikāmies. Jeb es atradu Viņu un pieņēmu. Un tad es slēdzu savu sirds derību ar Kristu. Varu teikt godīgi, tas ir pats labākais, ko esmu savā divdesmit vienā gadā izdarījis. Nekas nespēj līdzināties tam, kad Tavi un Dieva ceļi krustojas. Ka Tu zini, ka Tev tagad ir TĀDA aizmugure! Ja esmu kopā ar Dievu un Viņš ar mani, tad nekas nav neiespējams. Vai zināt, kāpēc man tik ļoti patīk Dievs? Tāpēc, ka Viņam nav nekā neiespējama. Ar Viņu es jūtos droši un ar Viņu kopā ir iespējams piedzīvot LIELAS lietas.

Raivis Karzons

Jau bērnībā zināju, ka mana dzīve būs saistīta ar Dievu. Taču kurā draudzē un kādā veidā – nezināju. Kad biju 10 gadus vecs, Liepājas Adventistu draudzē parādījās „Ceļa meklētāju” klubs. Tomēr tur nenostiprinājos, jo mācību programma bija domāta daudz vecākiem bērniem.

Dieva iepazīšana turpinājās „Pestīšanas armijā”. Pavadījis tur 3 gadus, tiku uzņemts jauniešu klubīnā. Tajā reizē bija arī aizlūgšana draudzes priekšā. Arī es lūdzu, klusībā, protams. Vārdi bija aptuveni šādi: „Dievs, ja šī ir mana vieta, tad lai tā paliek, bet ja nē, tad sūti mani citur!” Dievs manu lūgšanu uzklusēja. Nākamajā mācību gadā biju atpakaļ „Ceļa meklētajos”. Tas bija mans pirmais kontakts ar Dievu. Darbojoties „Ceļa meklētāju” klubā, lēnām iepazīnu Dievu, un mēs tagad esam Draugi

LIECĪBA: MĀRĪTE LIPSKA

Mani un Dieva ceļi krustojās jauniešu vecumā, kad man bija 20 gadu. Tajā laikā es mācījos augstskolā, bet tieši tad biju paņēmusi akadēmisko gadu un dzīvoju pie vecākiem Aizputes pagastā. Tas viss izrādījās par svētību – bija iespēja iepazīt Bībeli un Dieva ceļus.

Tas notika tā: kāda jauna ģimene piedāvāja manai kaimiņienei kopīgi pētīt Bībeli, un savukārt viņa uzaicināja mani uz šiem kopīgajiem izpētes brīžiem. Es piekritu, jo man kā studentei ļoti patika kaut ko jaunu uzzināt. Studējot Bībeli, es atradu atbildes uz jau ilgi meklētiem jautājumiem, bet interesantākais bija par sabatu. Ģimene, kas mums deva Bībeles stundas, bija atstājusi pašiem izpētīt sabata jautājumu, un tieši šo lekciju es pētīju ar lielu aizrautību un secināju, ka svētā diena nav svētdiena, bet gan piektdien no saulrieta līdz sestdienas saulrietam. Kad gāju pie kaimiņienes un stāstīju par šo atradumu, viņa apgalvoja, ka es neesot kaut ko sapratusi, ka tā nevar būt, jo visa pasaule svin svētdienu. Bet, kad atbrauca šī ģimene, tad noskaidrojās, ka esmu uz pareiza ceļa. Esmu Dievam tiešām pateicīga, ka Viņš deva man skaidru saprašanu par visiem jautājumiem un nebija pretestības no manas puses.

Rezultāts, protams, bija kristības Aizputes draudzē. Tā diena ļoti spilgti ir manā atmiņā vēl šodien.

Aizputes draudzē bija iespēja dažādi kalpot: stāstīju misijas ziņas, dziedājam un braucām pie cilvēkiem, kas neapmeklēja dievkalpojumus, veidojām jauniešu sadraudzības vakarus ar kaimiņu draudzēm, darbojos ar bērniem un kādu brīdi arī biju bērnu nodaļas vadītāja, organizējām bērnu sadraudzības pasākumus. Tad mani ceļi pašķīrās uz Rīgu, jo ieprecējās rīdzinieķā un sāku kalpot Rīgas 3. draudzē. Secinu, ka šajā draudzē kalpoju daudzās jomās. Bet manas stiprākās puses laikam ir organizatoriskais darbs, un tagad rīt otrais gads, kopš kalpoju par Draudžu savienības Bērnu kalpošanas nodaļas vadītāju.

Lai vai kādi ir bijuši brīži – paguruma, nomāktības, neizpratnes, šaubu –, Dievs vienmēr visam ir palīdzējis tikt pāri un atkal no jauna celties. Tāpēc nevaru savu dzīvi vairs iedomāties bez aktīvas kalpošanas draudzē un ārpus tās, jo tas dod prieku. Es arī priecājos, ka jaunieši draudzēs ir aktīvi un dažādos veidos kalpo. Mans vēlējums Jums – piedzīvot patiesu prieku kalpojot, „jo svētīgāk ir dot nekā ņemt”.

PERSONĪBA: IEVA RUDZĪTE

Dzimtā pilsēta: Naukšēni. **Vislabprātāk ziemā es** fotogrāfēju un dodos uz kalniņu izbaudīt ziemas priekus. **Mīļākā tēja:** beramā zaļā tēja – vislabāk garšo piparmētru ar rožu lapiņām. **Jaukākās bērnības atmiņas:** Vienas no jaukākajām ir atmiņas par kopā pavadīto laiku ar kaimiņieni vietējā piemājas kokā un būdiņas celšana.. Tas bija jautri! **Mana mīļākā bērnības grāmata:** “Diegabiksis”. **Ja man būtu iespēja,** visvairāk es gribētu aizceļot uz Norvēģiju, jo vēlos apskatīt brīnišķīgo dabu, kalnu upes, kalnus un tās pārmaiņas no mierīgā uz mežonīgo. Redzēt, cik brīnišķīgi un perfekti Dievs visu ir izveidojis un iekārtojis! **Dziesma, kuru varu dziedāt un dziedāt:** Tādas ir daudz, nevar tieši izšķirt, kuru visvairāk, bet viena no tādām ir “Piedod Dievs”, un otra – Hillsong United “Perfect Love”. **Mans Bībeles varonis:** Daniēls. Bībeles pants, kuru izjūtu ikdienā: Tieši tāds viens pants nav, bet katru dienu es izjūtu 139. Psalmā vārdus.

*Atbildīgā par atvērumu
Liene Liepiņa*

Pēdējā pusgada laikā daudzas Latvijas draudzes piedzīvojušas pārmaiņas – tām mainījušies mācītāji. Turklāt ir apkopota pēdējā statistika, kā ir mainījušās draudzes 2009. gada laikā. Cerams, ka jums būs interesanti ar to iepazīties:

Draudze	Mācītājs	Telefons	Adrese	Kristīti 2009.g.	Izslēgti	Dr. locekļi 2009.g. beigās
Aizkraukle	Ainārs Gailis	26523951	Spīdolas 14-55	0		50
Aizpute	Ivo Roderts	29203241	Kalvenes 38a	0		42
Alūksne	Almants Liepiņš	26437300	Latgales 5	1	13	37
Auce	Ainis Kaspars	29947699	Rūpniecības 4	2		43
Bauska	Ainis Kaspars	29947699	Skolas 3	1		95
Cēsis	Agris Bērziņš	28358532	Līgatnes 1	7		125
Cēsis/Sadraudzība	Jānis Mucenieks	28348946	Lielā Katrīnas 2	4		45
Daugavpils	Mīkus Kaimiņš	29199849	Tautas 54	3	1	62
Dobele	Vilnis Latgalis	26420077	Gaismas 9	4		60
Ezere	Genārijs Roderts	29476815	Vecā ciema pad.	1		15
Ērgļi	Juris Bīte	29115153	Blaumaņa 1-3	1		24
Gulbene	Almants Liepiņš	26437300	Likā iela 36	0	1	19
Jēkabpils	Ainārs Gailis	26523951	Zaļā iela 5	0		41
Jelgava	Zigurds Kukulītis	29720361	Svētes iela 25	6		87
Kandava	Tāivaldis Vilnis	29190406	Raiņa iela 25	1		35
Kārsava	Dainis Ulncāns	26369177	Vienības 103	3		20
Krāslava	Mīkus Kaimiņš	29199849	Rīgas 26	1		23
Kuldīga	Genārijs Roderts	29476815	Grants 34	1		36
Liepāja	Ivo Roderts	29203241	Uliha 70	3		164
Limbaži	Guntis Bukalders	29431485	Burtnieku 5-6	1		44
Līvāni	Ainārs Gailis	26523951	Stacijas iela 2	0		19
Ludza	Dainis Rudzītis	26321460	Baznīcas iela 26	1		18
Madona	Juris Bīte	29115153	M.Riekstas iela 1c	3	3	86
Mazsalaca	Dzintars Ozoliņš	26599758	Rīgas 5	0		25
Ogre	Vitālijs Kroitors	29622873	Brīvības 4a	1	2	74
Olaine	Vitālijs Kroitors	29622873	Kūdras 27	0		57
Priekule	Ivo Roderts	29203241	Brīvības 36a	0		12
Rēzekne	Imants Ģipslis	26363166	Latgales iela 19	3		43
Rīgas 1.dr.	Vilnis Latgalis	26420077	Baznīcas iela 12a	15		549
Rīgas 2.dr.	Oļegs Mihailovs	29123850	Baznīcas iela 12a	0		90
Rīgas 3.dr.	Alfrēds Jākobsons	29259848	Anniņmuižas bulv. 29	2		38
Rīgas 4.dr.	Oļegs Mihailovs	29123850	Baznīcas iela 12a	6	8	125
Rīgas 5.dr.	Uldis Liepiņš	29274756	Ropažu 2, VEF Kultūras p.	0		262
Rīgas 6.dr.	Vitālijs Kroitors	29622873	Raktes 12	1		85
Rīgas 7.dr.	Andris Pešelis	26479827	Ģimnastikas iela 43	2		57
Rīgas 8.dr.	Sergejs Konča	26081745	Parādes 4, Bolderāja	0		28
Rīgas 10.dr.	Sofija Žaruna	29165033	Aglonas 4a	0		32
Rīgas “Korintas” dr.	Inta Jākobsons	26441107	Baznīcas iela 12a	0		38
Rūjiena	Dzintars Ozoliņš	26599758	Naukšēni, MPI Naukšēni	0		67
Salaca	Jānis Mucenieks	28348946	Salacgrīva, Zvaigžņu 13	0		38
Salaspils	Oļegs Mihailovs	29123850		0		18
Saldus	Zigurds Kukulītis	29720361	Brīvības 20	0		88
Savienības dr.	Rihards Krieviņš	29517334	ieslodzījuma vietas	8		171
Sigulda	Agris Bērziņš	28358532	Pērkona 19	0		75
Sloka	Andris Pešelis	26479827	Kauguri, Oškalnu 3	0		72
Smiltene	Almants Liepiņš	26437300	Dārza 32	6	3	74
Strenči	Aldis Zēmele	29161233	J.Ziemeļnieka iela 2	0		20
Talsi	Tāivaldis Vilnis	29190406	Krievraga 3	4		166
Tukums	Andrejs Zilgalvis	27815701	Harmonijas iela 10	1		103
Valka	Dzintars Ozoliņš	26599758	Beverīnas iela 1	0		60
Valmiera	Aldis Zēmele	29161233	Georga Apiņa 4	0		206
Ventspils	Ojārs Incenbergs	26308116	Platā 13	0		101
Zilākalna pag. gr.						13
KOPĀ				93	31	3977

Citu konfesiju ziņas

Kurš drīkst teikt „Allāhs”?

Malaizijā notikuši reliģiski nemieri. Dažu dienu laikā uzbrukts jau vairākām kristīgām baznīcām. Tās apmētātas ar degbumbām. Nemieri sākušies, plašumā vērsoties konfliktam, kuru izraisījis strīds

par vārda “Allāhs” lietošanu. Ziņas par cietušajiem pagaidām nav saņemtas.

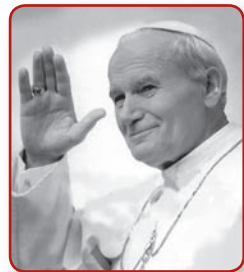
Pēdējais no uzbrukumiem bija vienai luterāņu baznīcai. Malaizijas galvaspilsētas apkārtnē, un premjerministrs Nadžibs Razaks nācis klajā ar solījumu nesaudzīgi vērsties pret starpkopienų vardarbības izpausmēm. Viena no baznīcām, kas piedzīvoja uzbrukumus, stipri cietusi, bet pārējām lieli bojājumi nav nodarīti.

Starpkopienų spriedze pamatā musulmaņu apdzīvotajā Malaizijā pieaugta tad, kad tiesa pieņēma spriedumu par labu kristiešu laikrakstam “Herald Catholic”, kurš bija vērsies pret valdību, pieprasot tiesības lietot savās slējās vārdu “Allāhs”. Sprieduma saniknotie musulmaņi pie desmit mošejām sarīkoja protesta demonstrācijas.

Konflikts par vārda “Allāhs” lietošanu ir tikai kārtējais no reliģiskajiem strīdiem, kas pēdējo gadu laikā uzliesmojis starp malajiešiem, etniskajiem ķīniešiem un indiešiem, kas žēlojas, ka sākusies valsts “islamizācija”.

Aptuveni desmit procenti no Malaizijas iedzīvotājiem ir kristieši, tostarp aptuveni 850 000 no viņiem ir katoļi.

Pāvests sevi šaustījis

Pāvests Jānis Pāvils II praktizējis paššaustīšanu ar siksnu, vēsta iznākusi grāmata par bijušo Katoļu Baznīcas galvu.

“Kā ar pašu ausīm dzirdēja viņa blakuscilvēki gan Polijā, gan Vatikānā, Jānis Pāvils II sevi šaustīja,” raksta Slavomirs Odors savā grāmatā “Kāpēc viņš ir svētais”.

“Ja kāda slimība neizraisīja viņam sāpes, viņš pats sevi pakļāva neērtībām un pazemojumam,” piebilst Odors. Šaustīšanai kā pletni viņš izmantoja jostu, ko glabāja skapī. To viņš ņēma līdzī arī uz vasaras rezidenci Gandolfo, kur viņš pavadīja brīvdienas.

Grāmatas tapšanā Oderam palīdzējis žurnālists Saverio Gaetu.

“Kad viņš cieta lielas sāpes, piemēram, pēc operācijas, viņš mēdz teikt – “Man jāizpērk grēki. Tā bija jācieš arī Tam Kungam Jēzum,” raksta Odors nodaļā “Mistīķis”. “Viņš to atkārtoja savas slimības pēdējās stundās, kad viņam slāpa, taču neviens nedrīkstēja viņam pienest ūdeni.”

Jānis Pāvils II, īstajā vārdā Karols Juzefs Vojtila, bija pāvests, Romas bīskaps un Romas katoļu baznīcas galva, kā arī Vatikāna pilsētvalsts valdnieks. Par Romas pāvestu Jānis Pāvils II kļuva 1978. gada 16. oktobrī. Viņš nomira 2005. gada 2. aprīlī.

Vecticībnieku jubileja

Lietuvų vecticībnieki visu šo gadu svinēs trīsdesmito gadskārtu kopš apmešanās šai zemē. Gadadiena tiek mērita no pirmā vecticībnieku lūgšanu nama ierīkošanas Roķišķu rajonā, ziņo Lietuvų radio.

Vecticībnieki ir Austrumu kristīgās baznīcas atzars, kas septiņpadsmitajā gadsimtā atsacījās pieņemt Krievijas

Pareizticīgo Baznīcas patriarha Nikona reformu, turpinot pieturēties pie vecā rituāla, tāpēc līdz pat divdesmitā gadsimta sākumam tika pakļauti dažādām represijām un mēģinājumiem piespiest viņus pieņemt pareizticību.

Arī vecticībnieki dalās vairākos novirzienos. Divi galvenie no tiem ir bezpriesterības virziens, kur lūgšanas un reliģiskos rituālus vada draudzes locekļi vai garīgie tēvi, un priesterības virziens. Atšķirībā no pareizticīgajiem, vecticībnieki saskaņā ar seno tradīciju joprojām pārkustās ar diviem pirkstiem, atzīst vienīgi senās svētbildes, liturģiskās grāmatas un rituālus. Šobrīd visā pasaulē ir aptuveni trīs miljoni vecticībnieku – galvenokārt viņi mīt Krievijā, Baltkrievijā, Ukrainā, Baltijas valstīs, Polijā un Rumānijā.

Zināms, ka Lietuvā vecticībnieku tradīcijas piekoptas jau septiņpadsmitā gadsimta beigās, kad, bēgot no vajāšanām, tur ieradās pirmie vecticībnieki. Pašlaik Lietuvā ir aptuveni 27 000 vecticībnieku, kas apvienoti apmēram 60 kopienās, kuras izveidojušās galvenokārt lielajās pilsētās. Skaitliski tā ir trešā lielākā reliģiskā kopiena Lietuvā.

Esmu atradis Dievu

Bītlu bundzinieks Ringo Stārs paziņojis, ka pēc savas vētrainās dzīves viņš ir sasniedzis apskaidrību un atradis Dievu, vēsta britu laikraksts “The Daily Telegraph”.

Rokmūzikas veterāns, kuram jūlijā apritēs 70 gadi, atzinis, ka jaunībā viņš bija “nogājis no ceļa” – sākumā kā viens no grupas “The Beatles” dalībniekiem, un arī vēlāk, kad grupa izjuka.

Kā bītls viņš eksperimentēja ar LSD un smēķēja marihuānu, bet septiņdesmitajos gados cieta no alkoholisma un atkarības no kokaīna. Tagad mūziķis ir atturībasnieks un ir pat atmetis smēķēšanu. Nesenā sarunā ar laikrakstu “Los Angeles Times” Stārs atklāja, ka reliģija ir viena no būtiskākajām viņa dzīves sastāvdaļām.

“Jo vecāks es kļūstu, jo vairāk es iemācos tikt galā ar dzīvi. Savos ilgajos meklējumos es esmu centies atrast sevi,” sacīja Stārs. “Manā dzīvē ir Dievs. Es neslēpjos no tā. Šķiet, esmu to meklējis kopš sešdesmitajiem. Es nogāju no ceļa pirms daudziem gadiem un, pateicoties Dievam, esmu to atradis atpakaļ.”

Savu 70. dzimšanas dienu Stārs svinēs ar koncertu Ņujorkas koncertzālē “Radio City Music Hall”.

medusdienas pāriem

Piedošanas brīnums

Aicinām izmantot
lielisku iespēju bagātināt
savu laulības dzīvi un attiecības
ar mīļoto cilvēku, piedaloties
5 gadu jubilejas nometnē!

**2010. gadā no 1. maija pl. 11.00
līdz 3. maijam pl. 11.00**

Dalības maksa pārim: 70,- Ls
(Cenā ietilpst: naktsmītne(2 naktīm),
sešas ēdienreizes un dalības maksa.
Var izvēlēties dalību tikai vienai dienai
(maksa pārim 20,- Ls ar pusdienām).

Pieteikšanās: līdz 15. aprīlim.
Vietu skaits ierobežots: 25 pāri.

Pieteikšanās un informācija:
paru.nometne@gmail.com

Organizē: Ģimenes kalpošanas nodaļa
SDA Latvijas Draudžu savienība

Piedošana ir dāvana,
kuru mums apsolījis mūsu
Pestītājs, bet kuru ir pel-
nījuši saņemt arī mūsu
vistuvākie cilvēki tieši no
tevis un manis.

Svinēsim un baudīsim
piedošanas brīnumu
ģimenēm vislabvēlīgā-
kajā laikā! Lai šis
piedzīvojums visiem no-
metnes dalībniekiem ir
kā salds medus, kas
dziedē, iepriecina un
svētī.